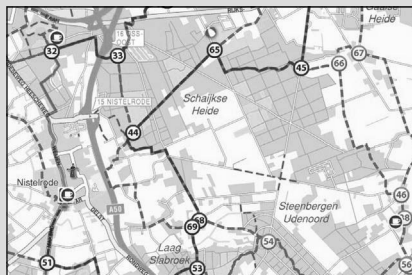

OLAT

Wandelsportvereniging

NIEUWS

*Winterserietocht vanuit Nistelrode,
o.a. Natuurgebied Maashorst*

*Rick Liesting doet verslag van het
prestatiewandelen in Tilburg*

*Vervolg Noordkaap: na 5 weken is
de grens van Lapland bereikt*

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

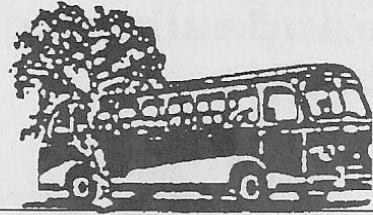
Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KNBLO-NL wandelsport-
organisatie Nederland
Aangesloten bij:
Atletiekunie en NFV (IVV)

*Dit jaar heeft OLAT zijn
waardering voor het vele
werk dat vrijwilligers voor
de vereniging verzetten
laten blijken via een uit-
stapje naar den Bosch,
waar o.a. de Sint Jan
werd bezocht en een
stadswandeling gemaakt.*

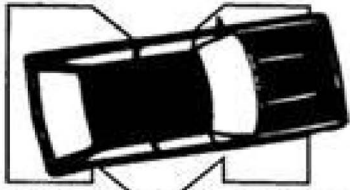
Burgemeester van Oerlehof 8
5491 AP Sint-Oedenrode
Tel. 06 - 12 27 83 95
www.fotografiebrouwers.nl
info@fotografiebrouwers.nl

Van Hoof Sint Oedenrode

Het busbedrijf waar u het best
mee UIT bent

Telefoon 0413 472545
Grote Doelenlaan 16-18
5491 EG SINT OEDENRODE

M.V.D. HEIJDEN
autocentrum zijtaart b.v.

Past. Clercxstraat 34, 5465 RH Zijtaart
Telefoon 0413 36 33 74 • Fax 0413 34 26 14
www.mvdheijdenzijtaart.nl

Café Biljard

Schonmoeder

Linze 13
5667 AH Geldrop
Tel: 040-2862046
bij Sporthal De Kievit

VAKANTIECENTRUM
DE ZWARTE BERGEN

Op zoek naar een geschikte locatie?
Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden.

VAKANTIECENTRUM DE ZWARTE BERGEN
Zwartebergendreef 1
5575 XP LUYKSGESTEL
Tel. 0497-541373
E-mail: info@zwartebergen.nl

LANDSCHAP
reisboekwinkel

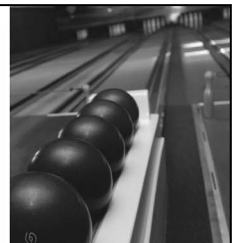
LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

Kleine berg 3
5611 JS Eindhoven

info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 256 9653
F 040 256 9654

De Vresselse Hut
de gezelligste 'Hut' in de regio

Al meer dan 40 jaar het adres voor
bruiloften, recepties, bedrijfsfeesten,
vergaderingen en kinderfeesten.

t 0499 472 870 • www.devresselshut.nl

REDACTIE OLAT NIEUWS

Ad van Asten (coördinatie, bestuursafgev.)
Ad van Asten, Lineke den Boer, Wil Jacobs-
Eftting, Rinda Scheltens (redactie)
Lineke den Boer (eindredactie, vormgeving)
Noud Wijn (fotografie)
Otto Ahlers (archivering, techniek)

INLEVEREN KOPIJ VOLGEND NUMMER

t/m 23 november 2014
Lupinelaan 27, 5691 WC Son
olatnieuws@olat.nl
info redactie algemeen: 0499-473767

WEBSITE

Otto Ahlers (coördinatie) - o.ahlers@olat.nl
Angélique van Deursen (webmaster)
website@olat.nl

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet Dreesen
Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
040-2903060 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven, Tjeu van den Kerkhof

DRUK

Drukkerij SNEP BV, Eindhoven

ISSN 1570-4831

IN DIT NUMMER

Contributie en abonnement 2015 <i>Ad Ketelaars</i>	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise Wandelingen; Grenzeloze Tocht; Dagwandeltochten	4-5
Samenstelling bestuur en commissies OLAT	6
Bij Joop aan tafel <i>opgetekend door Ad van Asten</i>	7
Onze jarigen / Ledenadministratie <i>Jet Dreesen</i> / Bestuurslid gezocht	8
Van de bestuursafdeling <i>Ad van Asten</i>	9
Vooruitblik dagwandeltocht Nistelrode <i>Myriam van den Berg</i> / Prikbord	10-11
OLAT-vrijwilligers op stap in Den Bosch <i>Ad van Asten</i>	12
Dagwandeltocht Olland <i>Ad van Asten</i>	13-14
Clubreis van Chaudfontaine naar Ensival <i>Ad Ketelaars</i>	15
Stand clubkampioenschap & Agenda LPS <i>Frank Marchand</i>	16-17
6 uur prestatie-loop Tilburg <i>Rick Liesting</i>	17-18
11e Herdenkingsmars Leopold I <i>Jan Kampman</i> / Ruit om Eindhoven	19-21
Herfstdagtocht Berg en Dal <i>Jack Bertrums</i>	22-23
Kennedymars: Posbankloop Velp <i>Rick Liesting</i>	23-24
De Vier Quellen Weg (2) <i>Rinda Scheltens</i>	25-27
Noordkaap-Gallivare-Östersund (8) <i>Peter van Beljouw</i>	28-30

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort. Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard. Bezoek ook onze website: www.olat.nl

CONTRIBUTIE EN ABONNEMENT 2015

Zoals eerder geschreven zal in het vervolg het contributiejaar bij wsv OLAT gaan lopen van 1 november t/m 31 oktober om beter in de pas te lopen met de wandelbond. Dit betekent dat we eenmalig een aanpassing moeten realiseren.

Daarom berekenen we nu contributie en abonnement over de periode 1 januari t/m 31 oktober 2015 (= 10 maanden). Vanaf 1 november 2015 berekenen we vervolgens contributie en abonnement telkens van 1 november t/m 31 oktober (= 12 maanden).

Daar het basislidmaatschap bij de landelijke wandelbond nog niet is doorgevoerd, wordt bij de leden die hiervoor hebben gekozen nog het standaardlidmaatschap in rekening gebracht. Zodra dit mogelijk wordt gaan we deze lidmaatschappen omzetten naar het basislidmaatschap.

Met dit nummer van OLATNieuws worden de facturen contributie en abonnement 2015 meegezonden naar de leden die geen volmacht voor automatische incasso hebben afgegeven aan de penningmeester van OLAT.

Wij verzoeken de leden deze factuur binnen 14 dagen aan OLAT te voldoen. Alleen in dat geval kan OLAT garanderen dat zij tijdig de nieuwe lidmaatschapskaart 2015 krijgen toegestuurd met het OLATNieuws van december. Anders wordt het januari of later.

Bij de leden die een volmacht voor automatische incasso hebben afgegeven, zal de contributie 2015 op 25 november van

hun bank- of girorekening worden afgeschreven. Zij ontvangen tijdig de nieuwe lidmaatschapskaart 2015 met het OLATNieuws van december.

Daar de hoogte van de contributies 2015 Atletiekunie nog niet bekend zijn, ontvangen de leden met een licentie van de Atletiekunie begin december een aanvullende factuur dan wel incasso voor hun licentie bij de Atletiekunie.

Om te kunnen controleren of het juiste bedrag in rekening is gebracht kan de tabel hieronder worden geraadpleegd. Heeft u vragen over de factuur of de automatische incasso dan kunt u telefonisch (0413-475824) of per e-mail (penningmeester@olat.nl) contact opnemen met onze penningmeester Ad Ketelaars.

Contributie en abonnement 2015 (1 januari t/m 31 oktober)

Hoofdlid standaard	€ 25,42 (€ 30,50 op jaarbasis)
Hoofdlid recreatief	€ 17,08 (€ 20,50 op jaarbasis)
Gezinslid standaard	€ 17,08 (€ 20,50 op jaarbasis)
Gezinslid recreatief	€ 8,75 (€ 10,50 op jaarbasis)
Abonnement OLATNieuws	€ 12,50 (€ 15,00 op jaarbasis)

*-Ad Ketelaars-
(penningmeester)*

WANDELEN OP DINSDAG

Op dinsdag om de 14 dagen wandelt een groep van ongeveer 50 enthousiaste OLAT-leden een route van ongeveer 20 km in de mooie natuur van de Kempen, de Meierij, de Peel en een enkele keer in het grensgebied met Limburg.

De start is stipt om 10.00 uur. Het startadres is al eerder open voor een kopje koffie of thee. De lunchpauze is over het algemeen ook in een horecagelegenheid. Soms mogen we er ons eigen brood opeten. Zo niet, dan is onderweg een pauze voor dit doel.

Omstreeks 15.30 uur zijn we weer terug op het startadres. Deelname staat open voor alle OLAT-leden. Er zijn geen kosten aan verbonden, uitgezonderd de consumpties die je gebruikt.

Ben je geen lid en wil je een keer meelopen, dan ben je van harte welkom. Het is wel gebruikelijk dat je na 2x lid wordt van OLAT.

Deelname is voor eigen risico; aan- of afmelden is niet nodig. Er mogen geen honden meelopen.

Informatie:

Voor nadere informatie en het programma: www.olat.nl of via onderstaande personen

Myriam van den Berg 073-5325286 (06-45252182)
mvdberg@home.nl

Mieke van Boxtel 0411-622188 (06-49408821)
acvan boxtel@home.nl

Truus Kusters 0478-541276 (06-15388386)
h.h.kusters@home.nl

AGENDA		
Datum	Route	Startpunt
11 nov.	Moergestels Broek route	Den Boogard, 013-5136009 Sint Jansplein 5, 5066 AR Moergestel
25 nov.	de Hout en Steen route	Woonzorgcentrum Alphonsus, 0492-573600 Hoofdstraat 176, 5706 AP Helmond
9 dec. 2)	Mariapeel	De Halte, 0493-539241 Oude Peelstraat 2, 5759 PC Helenaveen
23 dec. 2)	Guldenberg-tocht	Conferentie hotel Guldenberg, 0411-642424 Guldenberg 12, 5268 KR Helvoirt
6 jan. 2)	Cranendonck tippel	Borgondia, 0495-843548 Kerkstraat 3, 6026 RT Maarheeze
20 jan.	Winterommetje Boxtel	Jeu de boules vereniging, 06-12206351 Selissenwal 25, 5282 SJ Boxtel
1)	geen cafépauze	
2)	cafépauze op startplaats	

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
De Vriendschap	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant

Oud Rooy Markt 13, Sint-Oedenrode
Bij een 5de dinsdag van de maand is de start vanuit De Vresselse Hut, Vresselseweg 33, Sint-Oedenrode.

AGENDA

Datum	Startpunt
11 november (09.30 uur)	De Beckart (10-jarig jubileum)
18 november	De Vriendschap
25 november	Oud Rooy
2 december	Den Toel
9 december	De Beckart
16 december	De Vriendschap
23 december	Oud Rooy
30 december	Vresselse Hut

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 14 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande	0413-473375
Peter van de Laar	0413-474759
Betsie van Mil	0413-475454

Beste OLAT-leden en OLATNieuws-lezers,

Hierbij willen Betsie en ik iedereen hartelijk bedanken voor het overweldigende medeleven en de steun die wij hebben mogen ontvangen via e-mails, kaarten, telefoontjes, persoonlijke gesprekken en bloemen bij mijn hartoperatie, waarbij 4 omleidingen zijn gemaakt. Hoewel de ziekenhuisopname slechts een week was, zal de revalidatie nog vele weken duren. Wij hopen jullie weer spoedig te zien bij de Rooise Wandelingen, Clubreizen, Winterseries en/of Rooise Avond4Daagse.

Hartelijk bedankt en vriendelijke groeten,
-Job van Mil-

GRENZELOZE TOCHT

Dit jaar voor de 23e keer organiseren OLAT en haar Belgische zusterclub Milieu 2000 uit Lommel weer de GrenzeLoze Tocht. Deze kan in twee richtingen gewandeld worden, waarbij ook nog keuze is uit een kortere en een langere route zodat iedereen zijn eigen afstand kan bepalen. Tussen de Nederlandse en de Belgische startlocatie rijdt bovendien een pendelbusje.

De wandeltocht kan men aanvangen vanuit een der beide startlocaties. In Nederland kunt u starten vanaf camping "De Zwarte Bergen" te Luyksgestel. De afstand tussen de twee startplaatsen is 8 of 16 km. Twee verschillende parkoersen verbinden de beide startlocaties. Op beide trajecten is onderweg een verzorgingspost ingericht.

Als herinnering aan de tocht ontvangt u een speciale sticker voor uw wandelboekje.

Datum maandag 29 december 2014

Startplaatsen

Nederland: Camping De Zwarte Bergen
Zwarte Bergendreef 1,
5575 XP Luyksgestel
(OV NL: BBA lijn 172)

België: Feestzaal De Moffel
Martinus van Gurplaan 31
3920 Lommel/Werkplaatsen

Afstanden 8 - 16 - 24 en 32 km

Inschrijfgeld €1,20 (met stempel en sticker)
Onderweg kunt u tegen betaling consumpties verkrijgen.

Starttijden

32 km	08.00 - 10.00 uur
24 km	08.00 - 11.00 uur
16 km	08.00 - 12.00 uur
8 km	08.00 - 12.00 uur

Pendeldienst met muntjes à €1,50 per persoon
(muntjes aankopen bij de inschrijving - honden niet toegelaten op de bus)

Om 08.30 uur eerste afit in Lommel (naar Luyksgestel)
Om 09.00 uur eerste afit in Luyksgestel (naar Lommel)
Vervolgens pendeldiensten (zie schema ter plaatse)
Laatste afit in Lommel om 16.30 uur, vanuit Luyksgestel om 17.00 uur (telaatkomers moeten zelf vervoer regelen)

Informatie OLAT:
073-5033322
dagtochten@olat.nl
Milieu 2000:
0032-11541584 (vanuit Nederland)

DAGWANDELTOCHTEN

De winterserietochten van OLAT gaan altijd zoveel mogelijk over onverharde paden en stille weggetjes. De routes zijn duidelijk uitgepijld en daarnaast krijgt u een routebeschrijving mee waarvan de nummers corresponderen met die op de pijlen. Verspreid over de routes zijn altijd meerdere wagenrustposten aanwezig, indien mogelijk met toiletvoorziening; op de langere afstanden is ook horeca opgenomen in het parkoers.

Nordic Walkers zijn welkom op alle afstanden.

Startbureau: geopend vanaf 07.15 uur
inschrijving vanaf 07.30 uur
finish voor 17.00 uur

Afstanden: 40 km 08.00-09.00 uur
30 km 08.00-10.00 uur
10-15-20 km 08.00-12.30 uur

Inschrijfgeld: 10 km €3,00
15 km €3,50
20 km €4,00
30 km €4,50
40 km €4,50

Bij het inschrijfgeld is de verzorging op de wagenrusten (brood, koffie, thee, bouillon, etc.) inbegrepen.

Korting:

OLAT-leden €2,00 op vertoon lidmaatschapskaart
Bondsleden €0,50 op vertoon lidmaatschapskaart

Voor elke startplaats krijgt u een sticker voor uw wandelboekje.

GPS-route: beschikbaar op startbureau
gps-wandelen@olat.nl

Informatie: Joop Wesseling 073-5033322
dagtochten@olat.nl www.olat.nl

AGENDA	
Datum	Startpunt
Zondag 16 november 2014	5388 HJ Nistelrode Feesterij De Hoefslag De Wan 1a
Maandag 29 december 2014 GrenzeLoze Tocht	5575 XP Luyksgestel Camping De Zwarte Bergen Zwarte Bergendreef 1
Zondag 18 januari 2015	5581 BK Waalre Het Klooster Hoogstraat 6
Zondag 22 februari 2015	5758 AM Neerkant Café-zaal Internos Dorpsstraat 27

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Henk Plasman (*voorz.*), Piet van der Ree (*notulist*), Paul Canters, Pierre Emans, Jack Klumpkens
Frank Marchand (*bestuursafgevaardigde*)
Henk Plasman (*wedstrijdsecretaris*)
lps@olat.nl

Dagwandeltochten

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parkoersen*)
Ad Ketelaars (*voorz.*), Hans Janssen, Antoinet Gooren

Clubreizen

Toon van Wordragen (*coördinator*),
0495-537775
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
clubreizen@olat.nl
Pierre Emans, Jan Hendrix, Theo Boumans
Ad Ketelaars (*bestuursafgevaardigde*)

OLAT Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742,
Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven
olat-wandeldagen@olat.nl
Joop Wesseling (*voorz.*), Antoinet Gooren,
Ad Verbakel, Ad Ketelaars (*financiën*), Tony van
Duijn, Hans Janssen (*coördinatie verzorging*)

Wandelen op Dinsdag

Myriam vd Berg (*coördinator*), 073-5325286
Mieke van Boxtel, 0411-622188
Truus Kusters, 0478-541276
Antoinet Gooren (*bestuursafgevaardigde*)

Avondvierdaagse & Rooise Wandelingen

Piet van Berkel, 0413-784742
Betsie van Mil, 0413-475454

Wandelpaden

Jan van Berkel (*Airbornepad*)
Otto Ahlers (*Hertog Hendrikpad*)
Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
Otto Ahlers (*algehele coördinatie*)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelgidsen

Janet van Gennip, 040-2415802,
boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

secretaris@olat.nl

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Voorzitter

Joop Wesseling
Dorpsveld 33
5258 MA Berlicum
073-5033322
voorzitter@olat.nl

Penningmeester

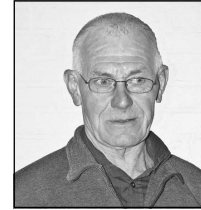
Ad Ketelaars
Koninginnelaan 108
5491 JX Sint-Oedenrode
0413-475824
penningmeester@olat.nl

Bankrekening: 1382.11.736
t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
BIC: RABONL2U

Secretaris

Harrie Paulissen
Spoordonkseweg 35
5688 KB Oirschot
06-53749249
secretaris@olat.nl

Bestuurslid

Ad Verbakel
Past. Bogaertsstraat
12
5469 EZ Keldonk
0413-212161
a.verbakel@olat.nl

2e Secretaris

Antoinet Gooren
Plutostraat 2
5081 TG Hilvarenbeek
013-5054508
a.gooren@olat.nl

Bestuurslid

Frank Marchand
Deursenstraat 7
5043 JP Tilburg
013-5702662
f.marchand@olat.nl

Bestuurslid

Ad van Asten
Lupinelaan 27
5691 WC Son
0499-473767
a.asten@olat.nl

Bestuurslid

Otto Ahlers
Stillendijk 36
5657 AV Eindhoven
040-2419514
o.ahlers@olat.nl

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel, Toon van Wordragen

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Frans Peters, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Sjaan Verbakel, Kees van Vessem, Joop Wesseling, Toon van Wordragen

BIJ JOOP AAN TAFEL

Na geruime tijd waren we met de start van een winterserietocht weer terug in Olland. Dat gebeuren vond plaats vanuit een splinternieuw multifunctioneel gebouw. Ik weet niet of de mensen in Olland er al aan gewend zijn, maar onze wandelaars duidelijk niet. Toch passeerden daar ruim 850 deelnemers onze inschrijftafel. In ieder geval een teken dat Olland en OLAT nog steeds een goede naam uitstralen. Maar deze keer leek onze meestal sfeervolle startlocatie ruim voor afloop van de wandeltijd meer op een stembureau dan op een gezellig samentreffen. Laten we hopen dat de volgende locaties meer oog hebben voor sfeer en blij zijn met de aanloop die zo'n dag toch altijd met zich meebrengt.

Het ziet er naar uit dat de wandelwereld voor het verstrijken van het jaar de handen ineen heeft geslagen en dat de wandelgemeenschap in Nederland eensgezind de pas erin heeft gezet. Als het de Koning behaagt, zal wandelend Nederland vanaf januari trots kunnen zijn op de nieuwe naam Koninklijke Wandel Bond Nederland, kort gezegd: KWBN.

Namens OLAT zullen wij ons inzetten om met vereende krachten binnen de nieuwe Bond de wandelgemeenschap op een gezond en bloeiend wandelstreek te houden. Wij zijn er van overtuigd dat we gelijktijdig met onze Nieuwjaarswens ook onze gelukwens aan de nieuwe Bondsorganisatie zullen kunnen aanbieden. In de achter ons liggende maanden is er door de regiovertegenwoordigers en de beide bondsbureaus veel werk verzet om een bestuurbaar geheel te maken van twee aparte wandelculturen. Op papier is dat gelukt en op 6 december zullen wij die overtuiging mede bevestigen tijdens een Algemene Ledenvergadering van de Regio Brabant-Zeeland. Wij blijven jullie verder op de hoogte houden.

Bij dit nummer van OLATNieuws ontvangen jullie ons keurig verzorgde en overzichtelijke wandelprogrammaboekje voor 2015. Daarin een keur aan wandelingen, waarvan speciaal de OLAT Wandeldagen en de OLAT Wandelnacht veel intensieve aandacht zullen vergen om alles als vanouds voor het voetlicht te kunnen brengen. De locatie is nieuw, alle paden zijn nieuw en moeten opnieuw beschreven worden, rustplekjes en rustlocaties moeten gekozen worden, maar ook vergunningen voor doortochten en nog veel meer dingen zullen om onze aandacht vragen. Daarbij horen ook vrijwilligers die ons een handje willen helpen. Dus vanaf nu heeft het bestuur en hebben ook alle andere medewerkers binnen de organisatie hun hoop op jullie persoonlijk gevestigd om er met elkaar een mooi geheel van te maken. Dus schroom niet en benader ons spontaan en wij zullen pas blij zijn als elke naam ook werkelijk is ingevuld. Veel succes ermee!

Jullie zullen het ook gemerkt hebben dat, ondanks een nieuwe drukkerij die we eind vorig jaar de druk van ons maandelijks clubblad gunden, niet alle edities een even krachtige uitstraling hadden als mag worden verwacht voor de prijs die wij ervoor betaalden. Wij hebben daarom nog eens verder gezocht binnen de grafische wereld en hebben nu onze keus laten vallen op drukkerij SNEP in Eindhoven. Met hen hebben we goede afspraken kunnen maken die veelbelovend zijn. Hopelijk kan hiermee onze wens om jullie maandelijks een prachtig product aan te bieden in vervulling gaan.

In november treffen wij jullie graag in Nistelrode voor een wandeltocht door de Maashorst, een gebied met uitstraling. We rekenen op een stralende dag, met volop deelnemers, die bij onze vrijwilligers zeker in goede handen zijn.

-het tafelteam: Joop en Ad-

NIEUWS KORT

PREDICAAT KONINKLIJK

Alle betrokken fusiepartijen zijn het er over eens dat het behoud van het predicaat Koninklijk van grote waarde is voor de nieuwe wandelbond. Daarbij is overeengekomen de Koning om toestemming te vragen voor het voeren van de statutaire naam Koninklijke Wandel Bond Nederland per fusiedatum.

Om dit te kunnen realiseren is overeengekomen om de huidige statuten van KNBLO-NL als basis te gebruiken. Deze statuten worden geheel aangepast aan de nieuwe wandelbond KWBN en voorzien van nieuwe reglementen.

Na instemming van de Koning zal de notaris de akte passeren en op dat moment is de fusie een feit. De statutaire naam is vanaf de fusiedatum KWBN. Tot de fusiedatum gelden de oude statuten van de fusiepartijen en heten de bonden dus nog steeds KNBLO-NL en NWB.

Met ondersteuning van juristen van beide bonden en van NOC*NSF is de inzet erop gericht om deze toestemming per beoogde fusiedatum van 1 januari 2015 te verkrijgen.

Indien dat onverhoopt niet voor die datum zal lukken, treedt op basis van een convenant een overgangperiode in werking totdat de notaris de akte kan passeren.

De notaris zal namelijk de akte pas kunnen passeren nadat het Kabinet van de Koning formeel toestemming heeft gegeven voor het behoud van het predicaat.

*Uit: De Looper
oktober 2014*

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

NOVEMBER

18-11 Erik de Jong	Eindhoven
18-11 Lenij van Rosmalen	Sint Oedenrode
18-11 Johan Hellings	Helmond
18-11 Bertine van Dijk	Sint Michielsgestel
18-11 Hans van Rossum	Sint-Oedenrode
19-11 Jan van Houtum	Heeswijk Dinther
19-11 Jan Vermulst	Boxtel
20-11 Rini Groeneveld	's-Hertogenbosch
21-11 Mieke van Tiel	Sint-Oedenrode
21-11 Frans - Joseph van den Heuvel	Best
21-11 Ad van der Velden	Veghel
22-11 Wil Jacobs	Sint Michielsgestel
22-11 Toos der Kinderen-Manders	Nuene
22-11 Willy de Haas	Helmond
22-11 J. de Bruijne	Maarheeze
23-11 Hanny Haast - van Daal	Helmond
23-11 Karen de Bruijne	Maarheeze
23-11 Frans de Wit	Waalre
23-11 Bert de Boer	Ommel
24-11 Othmar Glänzer	Eindhoven

25-11 Jannie de Kruijk - de Zeeuw	Ameide
25-11 Jan de Vries	Meijel
26-11 Johan van der Valk	Heeswijk Dinther
26-11 Piet Selten	Mill
27-11 Henk Treur	Geldrop
27-11 Frans van den Oever	Sint-Oedenrode
29-11 Jan Verhagen	Sint Oedenrode
29-11 Kees van der Aa	Veldhoven
29-11 Jet Dreesen	Eindhoven
30-11 Henk Aerdt	Nuene

DECEMBER

1-12 Leny van Berkel-van Acht	Sint-Oedenrode
1-12 Mario van de Kruis	Heeze
2-12 Inge van Egmond	Breda
2-12 Adri Hagens - Stam	Geldrop
2-12 Henrie Claassen	Helmond
2-12 Bep van der Velden - Valks	Liempde
2-12 Tineke Verdaat - Duys	Veldhoven
2-12 Pieter van de Mortel	Deurne
3-12 Peter Markus	Sint Oedenrode
3-12 Onne van der Kraan	's-Hertogenbosch
3-12 Isis la Croix	Nijmegen
4-12 Anneke Lieven	's-Hertogenbosch
4-12 Marian Latijnhouwers	Sint Oedenrode

4-12 Hugo Prinsen	Valkenswaard
4-12 Jan van Eck	Sint Oedenrode
5-12 Nel Bruins-de Wit	Sint Oedenrode
6-12 Betsie Geerts	Gemond
6-12 Thea van de Ven	Liempde
6-12 Francina van de Laar	Son
7-12 Sandra de Graaff	Rotterdam
7-12 Coos Zwaard	Sint Oedenrode
9-12 Wil van Coenen	's-Hertogenbosch
9-12 Corry vd Heijden	Sint-Oedenrode
9-12 Harry Timmermans	Sint Oedenrode
10-12 Theo Martens	Liempde
10-12 Christ Vorstenbosch	Oisterwijk
10-12 Ingrid Balk	Veldhoven
12-12 Riet van der Linden	Beek En Donk
12-12 Martien Baselmans	Sint-Oedenrode
12-12 Henk Wissink	Weert
12-12 Ger Heupink	Lieshout
12-12 Thea van de Ven - Prinsen	Sint-Oedenrode
14-12 Bep van den Elzen - Ermers	Volkel
14-12 Frans Weteling	Best
14-12 Noud Wijn	Eindhoven
15-12 Piet van Bommel	Tilburg
15-12 Jo van den Akker	Heesch
15-12 Jelte van der Zee	Vleuten

LEDENADM.

Jet Dreesen

Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
040-2903060
leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks door-geven aan de ledenadministratie.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen.

Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw ledenpas te tonen bij de inschrijving.

AANMELDINGEN

Dhr. Willem Tijbosch, Dinther

Dhr. Wim Vegers, Rosmalen

Dhr. Hans van Rossum, Sint-Oedenrode

Mevr. Lia Litjens, Waalwijk

UITNODIGING OM TE SOLLICITEREN

Het bestuur van OLAT zoekt met ingang van het verenigingsjaar 2015 een **bestuurslid Communicatie**

Gezien de verhouding in het ledenaantal gaat de voorkeur uit naar een vrouwelijk bestuurslid.

- De functie is bedoeld als aanspreekpunt binnen het bestuur naar de redactie van het clubblad OLATNieuws en coördineert daarvoor de activiteiten.
- De persoon organiseert de communicatie van OLAT naar buiten en maakt daarbij optimaal gebruik van moderne communicatiemediën (o.a. invulling van de website, digitale mailings, Facebook en Twitter).
- Ondersteunt de diverse commissies met hun communicatie en activiteiten.

Belangrijke vereisten:

- Grote affiniteit met communicatie of professioneel actief op communicatiegebied met ervaring in gebruik van moderne communicatiehulpmiddelen
- Organiserend vermogen
- Samenwerkingsgericht

Nadere informatie betreffende de functie kunt u krijgen via de secretaris of andere bestuursleden. Uw sollicitatie kunt u richten aan:

Secretaris wsv OLAT

p/a Harrie Paulissen, Spoordonkseweg 35, 5688 KB Oirschot

Ook zoeken wij enkele actieve personen die regelmatig enige vrije tijd willen steken in het mede aansturen van diverse activiteiten binnen onze commissies

OLAT Wandeldagen en Dagtochten

Zij zijn genegen een dragende functie binnen de organisatie te aanvaarden.

Inlichtingen bij de betreffende commissies en/of bestuur.

HART VOOR ELKAAR

De Rabobank start in de regio Meierij een nieuwe sponsoractie. Deze is als volgt bedoeld:

Hart voor Elkaar vervangt het huidige donatiebeleid van Rabobank Hart van De Meierij. Tijdens Hart voor Elkaar kunnen leden van Rabobank Hart van de Meierij hun stem uitbrengen op de vereniging(en) of stichting(en) die zij een warm hart toedragen. Deze stemmen zijn geld waard. Hoe meer stemmen er op een vereniging of stichting uitgebracht worden, des te meer geld deze vereniging of stichting ontvangt. Dit jaar wordt er een bedrag van maar liefst €100.000,- beschikbaar gesteld voor Hart voor Elkaar. Nadat alle stemmen zijn uitgebracht, wordt het totaalbedrag gedeeld door het totaal aantal uitgebrachte stemmen en wordt duidelijk wat de waarde per uitgebrachte stem is. Het is dan ook in het belang van de vereniging/stichting om zoveel mogelijk stemmen te werven. Bent u lid van Rabobank Hart van de Meierij dan mag u via internet 5 stemmen uit brengen, waarvan 2 op uw eigen vereniging OLAT. U kan stemmen tussen 26 november en 8 december. Dank voor uw stemmen!

GPS-TRACKS WINTERSERIE

Jullie hebben kunnen constateren dat ons inschrijfbureau gereed is om de wandelaars van een GPS-track te voorzien van de betreffende wandeltocht. In Olland waren er 15 gegadigden en die konden allemaal vlot van de routetrack worden voorzien. Dat gebeurt via een computer bij de inschrijftafel, waar na betaling van een regulier deelnemerskaartje de track kan worden gedownload. Hebben jullie al een GPS, of bestaan er plannen om er eentje aan te schaffen, OLAT zorgt ervoor dat jullie er mee op stap kunnen.

NIEUWE WANDELGIDS HERTOG HENDRIKPAD

Er is een nieuwe wandelgids van het Hertog Hendrikpad samengesteld. De routes zijn nagelopen en daar waar nodig van een nieuwe sticker voorzien. Het ligt trouwens in de bedoeling dat het pad helemaal opnieuw wordt bestickerd in moderne stijl. Gewijzigde trajecten die eerst via een download te verkrijgen waren, zijn in de beschrijving van de route verwerkt.

Het boekje heeft een goede uitstraling en is kenmerkend voor het gebied rondom Eindhoven. De nieuwe wandelgids komt beschikbaar in de loop van november en hij ligt dan te koop in onze boetiek tijdens de wandelingen. Natuurlijk kan je hem bestellen via boetiek@olat.nl. Op onze website is een bestellijst aangemaakt waarmee jullie op een handige manier de bestelling kunt plaatsen. Een telefoontje naar Janet kan natuurlijk ook: 040-2415802.

VOORTGANG FUSIE

In 'Bij Joop aan tafel' en 'Kort Nieuws' lezen jullie het belangrijkste nieuws betreffende de fusie van wandelend Neder-

land tot een Bond. Na al die jaren ziet het er serieus naar uit dat het gaat lukken en dat de aandacht eindelijk weer op het wandelen kan worden gericht. Onze naam is aan de Koning. OLAT wil zich toonaangevend gaan bezighouden met het beleid en de uitvoering daarvan. Het bestuur heeft zich derhalve officieel bij het Regiobestuur gemeld voor het leveren van een kandidaat voor de ledenraad.

OLAT EN VOORTGANG GANZENHEUVEL 4DAGSE NIJMEGEN

Een zware delegatie van OLAT heeft een gesprek gehad met een afvaardiging van de gemeente Nijmegen over de voortgang Ganzenheuvel tijdens de Vierdaagse. Er is vastgesteld dat de samenwerking tussen betrokken partijen goed heeft gefunctioneerd. Dit heeft mede tot resultaat gehad dat de financiële afwikkeling met positief resultaat in het voordeel van onze vereniging kon worden bijgeschreven. Beide partijen hebben de wens uitgesproken met elkaar op de ingeslagen weg door te gaan. Gasten zullen te zijner tijd via onze website en clubblad worden geïnformeerd over de reservering voor de Vierdaagse van 2015.

AANVULLINGEN 'OLAT IN VOGELVLUCHT'

De geschiedenis van OLAT op onze website is bijgewerkt tot aan onze vorige jaarvergadering. Dat wil zeggen dat er weer een mooi aantal feiten over de afgelopen vier jaar zijn toegevoegd. Ook zijn her en der een paar updates toegevoegd die een plaats verdienen. Lees ons geschiedenisboek eens rustig door. Mogelijk ontbreken er feiten die ons niet direct in herinnering kwamen, maar die wel van wezenlijk belang zijn om 'OLAT in Vogelvlucht' waardevol te maken voor de toekomst. Wij zullen die leegtes graag opvullen.

MUTATIES LEDENBESTAND

Het bestuur heeft besloten om vanaf nu geen mutaties meer door te geven via ons clubblad. Wel zullen personen die zich als lid van onze club aanmelden met naam en plaatsnaam worden vermeld.

De verjaardagskalender blijft uiteraard actueel, opdat u altijd een kaartje kunt sturen naar uw favoriet als zijn of haar naam voor zo'n blij moment staat aangeduid. Bovendien is het een handig lijstje voor Corrie van de Felicitatiedienst.

VISIE & AANPAK 'OLAT 50 JAAR JONG'

Op 28 oktober is de aftrap gegeven voor de voorbereidingen die uiteindelijk zullen leiden tot de herdenking van ons 50-jarig bestaan in 2017. Het project omvat niet alleen het herdenken van het feit dat OLAT dan 50 jaar geleden is opgericht, maar ook hoe wij denken dat onze club er dan daadwerkelijk uit zal zien. Visie en Aanpak voor automatisering, communicatie en organisatie worden bepaald en zo mogelijk geïmplementeerd. Een behoorlijke taakstelling die het OLAT-bestuur te wachten staat.

VOORUITBLIK WINTERSERIE NISTELRODE

Vandaag wandelen we vanuit Feesterij De Hoefslag in Nistelrode.

Het is november, veel bladeren zijn al van de bomen gevallen, heerlijk om deze voor je uit te schoppen. En misschien kunnen we nog genieten van paddenstoelen en de mooie bladverkleuring. Vooral in deze tijd van het jaar de herfstkleuren van de inlandse eik. Met een zonnetje erop lijken ze wel van goud!

Vandaag lopen we door een geheel ander landschapstype dan bij de eerste Winterserietocht. We gaan genieten van bos en heidegebieden: De Maashorst. Ook komen we door enkele buurtschappen, dus een mooie mengeling van natuur, cultuur en landbouw.

De naam Maashorst heeft betrekking op het feit dat de Maas hier ongeveer 125.000 jaar geleden stroomde. De Maas heeft in dit gebied veel grind en keien afgezet. Let maar eens op tijdens de wandeling. Soms lijkt het bijna of je over een kiezelpad loopt.

De Maashorst meet ongeveer 2400 ha. De kern van het gebied wordt gevormd door de Schaijkse Heide, een droog heidegebied dat in de jaren '30 van de 20e eeuw grotendeels met naaldbos is beplant.

Al snel na het vertrek uit de Hoefslag lopen we in het buitengebied. De mais is geoogst, de akkers zijn omgeploegd, we hebben weer uitzicht over de landerijen! Spoedig volgt de eerste splitsing, de 10 km buigt net buiten de bebouwde kom van Nistelrode af. Via een tunneltje komen zij aan de andere kant van de A50 om daar de westelijke rand van de Maashorst te gaan verkennen. Eerst passeren zij Het Loo, een afwisselend gebied van bosjes, houtwallen, waterlopen, akkers en weilanden. Maar het is vooral ook een geologisch interessant gebied: hier treffen we de wijstgronden. De Peelrandbreuk is hier op de route goed zichtbaar, een verhoogde rug in het verder vlakke gebied.

De breuklijn blokkeert het vrij doorstromen van grondwater. Daardoor ontstaat kwel: het grondwater wordt opgestuwd tot aan het maaiveld. Het merkwaardige gevolg hiervan is dat de hogere delen van het landschap, de horst, (denk aan de naam van het gebied: Maashorst) het natste zijn en grotendeels tamelijk moerassig. De slenk echter is ondanks de enkele meters lagere ligging aanzienlijk droger, zodat er aardappelen en tarwe worden verbouwd.

Ook de langere afstanden zien later in de route dit bijzondere natuurverschijnsel.

De route van de 10 km vervolgt de route door een mooi heidegebied. Smalle kronkelige paadjes, vliegdennen, berken, het is hier mooi! Na zo'n 3 km bos en heide sluiten zij aan op de route van de 15 km.

De andere afstanden lopen in noordelijke richting. Hier steken zij de randweg van Nistelrode over en komen op het terrein van de golfclub De Groote Vorssel. Ook hier hebben onze routebouwers leuke bospaden gevonden. We passeren het nieuwe clubgebouw. Alle afstanden lopen via een pad dwars over de golfbaan. Over nieuw aangelegde bospaden, natuurcompensatie, lopen we naar Zevenbergen, dichtbij de A50 en A59. Op een rustig plekje vinden we de wagenrust. Een lekker bekertje warmes wacht op ons!

Na de wagenrust gaan ook deze afstanden via een tunneltje onder de A50 door, weliswaar een ander tunneltje dan bij de 10 km. Hier vallen de grote boomstronken op. Deze liggen er om het kleine wild beschutting te bieden, zodat ook zij veilig aan de andere kant van de A50 kunnen komen.

We komen op de Maashorst en lopen dieper het gebied in. Wat verderop passeren we de gebouwen van Staats-

bosbeheer. Een stukje asfalt volgt. Kort hierna volgt opnieuw een splitsing. De 30 en 40 km gaan een grote lus maken, richting Herperduin, de wandelaars op de route van 15 en 20 km blijven op de Maashorst.

De twee langste afstanden steken de Graafseweg over, vlakbij het nieuwe wild-ecoduct. Zij komen in het gebiedje De Mun. In vroegere jaren lieten de boeren hier hun schapen grazen op de hooggelegen heide; het lagere en toen drassige gebied werd gebruikt als weidegrond voor de koeien. Ook werd er turf gestoken. Pas bij de laatste ruilverkaveling in 1989 was de wateroverlast ten einde en is het gebied voornamelijk landbouwgebied geworden. Het vormt de overgang tussen de Maashorst en Herperduin, vandaar ook de beide ecoducten. Wij kiezen voor de oversteek via het viaduct en komen zo op Herperduin, de benaming voor het gehele bosgebied tussen Oss, Herpen, Berghem en Schaijk.

Kraskras lopen we door dit mooie stukje bos en duin. We passeren het ven en komen bij de camping.

We passeren het ven. Kort hierna komen bij de caférust, het sfeervolle gelijknamige Herperduin, prachtig gelegen, te midden van het natuurgebied. Een welkome onderbreking!

We zijn hier zo ongeveer op het verste punt vanaf de start, reden om terug te keren richting Maashorst. We steken het verderop gelegen viaduct over, net voorbij Schaijk. Wat verderop volgt de oversteek van de Graafseweg. We lopen het bosgebied in en komen langs het oude omstreden Organonlaboratorium. Het staat er nog steeds, te midden van hoge hekken, afgezet met prikkeldraad. Vlak hierna volgen de Hofman-plassen. Hier vindt zandwinning plaats. Tevens wordt een natuurontwikkelplan uitgevoerd, een win-win situatie! Op dit punt sluit de 20 km aan. De drie afstanden zijn nu samen. Een mooie weg leidt ons tussen de plassen door. Dat dit gebied erg in trek is bij toeristen bewijzen de vele campings. Op een ervan vinden wij onze volgende caférust: camping De Holenberg.

De 40 km maakt nu een extra lus in de richting van Zeeland. Zij treffen nog een aparte wagenrust. Via de Brobbelbies, het mooie open begrazingsgebied waar je Schotse hooglandrunderen en IJslandse pony's kunt treffen, komen zij samen met de wandelaars van de 20 en 30 km route.

Samen lopen de afstanden door de Schaijke Heide terug. Ook hier treffen we nog de restanten van een groot landbouwgebied. Dit wordt teruggegeven aan de natuur. De eerste resultaten zijn al zichtbaar, let er maar eens op! Via de Palmweg komen we weer terug op de Maashorst. Daar treffen we wagenrust 3, met vast en zeker een lekker herfstsoepje.

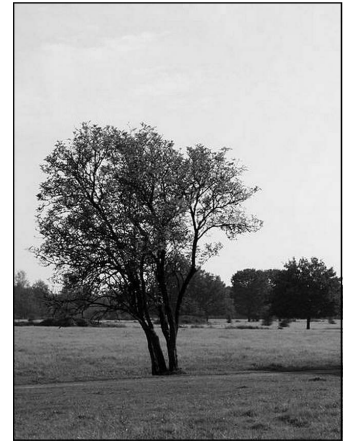
Inmiddels zijn de wandelaars van de 10 en 15 km ook aangesloten.

Alle afstanden lopen nu de laatste mooie kilometers. De route leidt ons naar Menzel, een eeuwenoud agrarisch landschap met een fraaie afwisseling van akkers, weilanden, bos, waterlopen en oude boerderijen. Let even op, want ook hier is de breuklijn zichtbaar.

We volgen een erg mooi kronkelpad door het bos. Iets verderop komen we weer op het asfalt. Via het viaduct bij Menzel komen we aan de Nistelrodese zijde van de A50. We lopen een stukje richting Nistelrode en gaan dan links het zandpad op. Aan het einde van het pad komen we de bebouwde kom binnen en komt de Hoefslag in zicht.

We zijn aan het einde gekomen van een prachtige wandeling, waarvoor we onze routebouwers en alle andere vrijwilligers hartelijk willen bedanken!

-Myriam van den Berg- (praktische informatie op pag. 5)

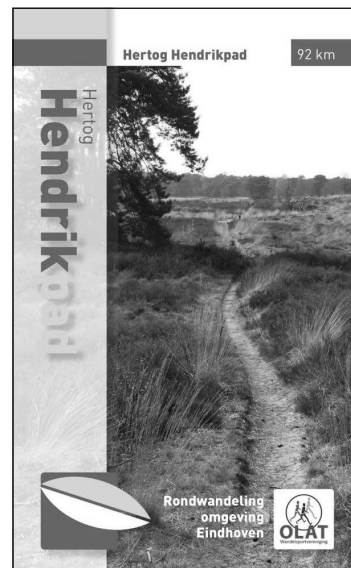
PRIKBORD

MARKEEDERS GEVRAAGD

Voor het onderhoud van het Airbornepad Market Garden vragen wij nog markeeders.

Zij moeten genegen zijn twee keer per jaar een bepaald traject te controleren en waar nodig de markering te onderhouden. Ook controleren zij het traject op afwijkingen t.o.v. het beschreven traject. Zij rapporteren bij de projectleider. Voor inlichtingen en aanmelding: Otto Ahlers e-mail: o.ahlers@olat.nl of telefonisch 040-2419514.

HERTOG HENDRIKPAD

Omstreeks 15 november zal de nieuwe wandelgids van het Hertog Hendrikpad te koop zijn in de OLAT-boetiek. Ook zal de gids dan verkrijgbaar zijn bij de VVV-verkooppunten in deze regio en bij de erkende boekhandel.

De gids telt 36 pag. binnenwerk, gedrukt op 130 gs houtvrij silk mc.

Omslag 300 gs houtvrij silk mc. Gedrukt in full color, kaft tweezijdig voorzien van dispersielak.

Afmeting: plano 254x210 mm, afgewerkt 127x210 mm

Prijs €10,00

Raaijmakers...maakt het!

Raaijmakers
Drukwerk

Reibroekstraat 5
5465 PN Zijtaart
Telefoon (0413) 36 66 13
www.raaijmakersdrukwerk.nl

Met een Sjekladebol vooraf ...

OLAT-vrijwilligers op stap in Den Bosch

Het uitstapje van de OLAT-vrijwilligers was dit jaar weliswaar iets later in de maand september dan gebruikelijk, maar dat was speciaal zo gepland om ook nog van een mooie nazomerdag te kunnen genieten. Van de talrijke mensen die een uitnodiging voor deze dag hadden gekregen, kwamen er op zaterdagmorgen 27 september uiteindelijk 90 daadwerkelijk opdagen in de Brabantse hoofdstad om in hun leukste vrijetijdskleren met elkaar te genieten van enkele uurtjes samen zijn. Zij kregen dit uitje aangeboden voor hun inzet, die het ons als vereniging mogelijk maakt om onze activiteiten uit te voeren.

Het begint allemaal met een kopje koffie en een heerlijke Bossche bol in een restaurant aan de Parade. Joop heeft heel wat uurtjes achter zijn computer doorgebracht om een mooie indeling te maken van 6 groepjes met elk 15 personen. Deze 6 groepjes worden weer in tweeën gedeeld zodat na een poosje niemand meer weet waar de anderen gebleven zijn. En dat zal na de lunch net andersom staan te gebeuren.

Elk groepje krijgt een begeleider die er over zal waken dat er helemaal niks fout kan gaan. Dat is namelijk een van de voorwaarden die de Vrienden van 's-Hertogenbosch aan Joop en Ad hebben meegegeven toen de afspraak werd gemaakt. We zullen een rondwandeling krijgen door de steegjes rond de Sint Jan, de binnenstad en de zuidwal met uitleg door een gids die zich helemaal heeft ingelezen over de historie van onze hoofdstad. Echt, onze man weet er alles van.

Op het moment dat hij bezig is met het prijsgeven van de geheimen die te zien zijn op de transen van de Sint Jans basiliek, ontstaat er enige consternatie, want gids Henk van een ander groepje

raakt onwel, vanwege een hyperventilatie, zoals 'de vrienden' ons later laten weten. Hij maakt het inmiddels weer goed. Ons groepje wordt zo wel verdubbeld, wat op zich ook weer gezellig is.

Wij schuifelen rond de prachtige kerk en aanschouwen her en der een paar prachtige staaltjes van praal en verheerlijking. Enkele aanpalende gebouwen gaan als vanzelf in deze beschouwing mee. Nadat we alles over de kathedraal aan de buitenkant te weten zijn gekomen, gaan we op verkenning door de Bossche steegjes. Onze gids, overigens woonachtig in Nuenen, schijnt hier goed te zijn ingewijd tijdens zijn studentenbestaan en weet zodoende het een en ander uit eigen ervaring aan de man te brengen. Hij wijst ons op het maagdenbrugje over de Dieze tussen het jongens- en meisjescollege, waarvan hij elke centimeter nog in zijn geheugen heeft en we geloven hem graag. Maar ook de beroemde muurschilderingen een eindje verder het straatje in, zijn onze aandacht meer dan waard. 'En, dames en heren, is het geen aanschouwelijk plaatje als we ons even

omdraaien en daar aan het andere eind van de straat zien hoe de imposante kathedraal zich verheft boven dit historische stadsdeel?'

Maar er is meer. Met een zekere haast verplaatsen we ons via gezellige marktstraatjes naar een oude stadspoort om daar vast te stellen dat 'elk nadeel zijn voordeel heeft.' Want als de poorten 's avonds op slot gaan, is er vanzelfsprekend een logement nodig om de laatkomers op te vangen. Wij wandelen via een plankier boven de Binnendieze naar een knus plekje even verderop. Wij vinden Dieske op zijn zuiltje, uitkijkend over het water op de plek waar hij aan het eind van de 15e eeuw onsterfelijk werd als waker over alle indringers in de stad. Een minnepaar en een nar vergezellen hem.

Het wordt langzamerhand tijd dat we ons richting het afspraakpunt voor de lunch begeven. Dat staat te gebeuren in Brasserie De Eeterij aan de Brede Haven. Een afspraak, Bourgondisch van inhoud, die we ons graag laten welgevallen.

Het namiddaggebeuren is aanvankelijk 'een haasje rep je' terug naar de Sint Jan voor een aanschouwelijke beleving van alle daar tentoongestelde praal. Ook hier weet een gids van de Bossche Vriendenkring ons te boeien.

Voor dit Bossche uitje gaat al onze dank natuurlijk naar Joop en Ad, die het voor ons arrangeerden.

-Ad van Asten-

Om van te genieten...

Met de Dommel en Geelders als decoratie

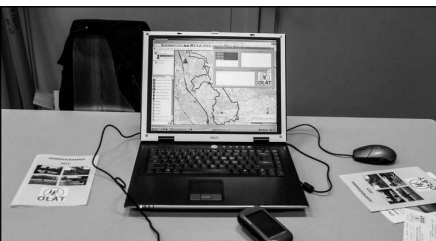
Het geeft natuurlijk een apart gevoel als je als wandelaar op weg gaat naar Olland, de plek waar het Brabantse wandelen als het ware is uitgevonden. Ook krijg je dat aparte gevoel bij de temperatuur; het is vandaag 19 oktober en rond het middaguur wijst de thermometer zo'n 23°C aan. Lazen we niet in de kronieken van de club dat ze hier soms gingen wandelen bij 27°C onder nul!

En zouden de mensen, nu alweer zo'n kleine 50 jaar geleden, wel vermoed kunnen hebben dat je, van Rooi uit komende, D'n Toel voorbij zou moeten rijden om bij OLAT te kunnen starten voor een wandeltochtje? Toch zijn we terug in ons geboortedorp, misschien wel wat onwennig vanwege al dat nieuwe. Eerlijk gezegd had ik ook geen idee hoe het hier vandaag zou zijn. Daarom maar een paar uurtjes op stap door de naaste omgeving. Er resten van hier nog herinneringen, ook wel in gezelschap van Cornelis, maar dat is lang geleden...

Verschillende wandelaars komen alweer terug van hun tochtje en ze zijn allemaal goed geluimd, dat ommetje zit dus wel goed. Ook Nellie is al terug, haar maatje voor vandaag had pech en moest al na een kilometer afhaken. Nellie liep haar 20 km dus zonder maatje en wacht nu op Kees om weer thuis te kunnen komen. Ja, zo komt er soms van alles bij kijken om eventjes te gaan stappen!

Dini en ik zijn gebracht, dus ik kan onbekommerd op stap, terwijl ik Dini in goede handen weet achter de tafel, een klusje om van te genieten, zoals ze altijd volmondig toegeeft.

Ik ga op pad en kom dan al vlug op de Karthuizerweg, een binnendoor fietspad naar 'Liempt'. We raken het dorp amper en dan scheiden onze wegen ook nog van de andere afstanden.

Onderweg wandel ik een paar stelletjes voorbij, maar dan hoor ik gepraat achter me van meer uitdagende aard: Otto en Mariet. Terwijl Otto vanmorgen GPS-apparaatjes 'aan de voeding hing' wandelde Mariet al een rondje van 10 en daar gooien ze er nu samen nog eens 15 tegen aan.

Natuurlijk heb je het over geschiedenis als je hier in de buurt wandelt en zo komen er nog een paar items uit 'OLAT in Vogelvlucht' naar voren; dat moet je maar eens opzoeken op onze website. Otto belooft straks op me te wachten als de motor van 't St. Janspontje in werking gesteld moet worden. Maar zo gemakkelijk gaat het hier helemaal niet, zo zou weldra blijken. Gele borden kondigen aan dat er een splitsing van afstanden komt, de twintig tot en met de veertig gaan verder door en 'wij' draaien abrupt naar rechts een steegje in.

Het Sint-Janssteegje: al in de vijftiende eeuw stond hier een kapel die naar St. Jan was vernoemd. De kapel diende zelfs tot 1648 als parochiekerk. Tot lang daarna bleef de plek bestaan als begraafplaats. In 2003 werd deze plek door de bisschop tot stilteplek gewijd; bovendien is dit de enige archeologische plek van betekenis binnen de dorpsgrens. Om al het volk in die vroegere tijden te kunnen verzetten lag er toen ook een pont over de Dommel, dat deed dienst tot ver in de vorige eeuw. Maar toen St. Jan eenmaal was verhuisd konden de mensen tevergeefs

staan fluiten want er was geen overzette meer. Ongeveer met de laatste oversteek ontstond er een nieuw plan om een verbinding over de Dommel te creëren die een belangrijke schakel zou vormen in het 'ommetje de Maai'. Het idee bleef sluimeren tot 2008 toen het

idee vorm kreeg. Maar het was niet doordacht genoeg en viel ten prooi aan eigen onmacht: het verstrikte in de touwen en sloeg om. De technische jeugd kwam er aan te pas en weldra stegen het pontje en de touwen met het water mee. En zo kan het gebeuren dat Otto op deze mooie zondag aan de Kasterse kant aan het touw staat te trekken om mij ongeschonden vanaf de Liemptse kant op de Maai binnen te halen. Het staat geschreven..... Na mij volgt er nog een bootje dat meteen op de foto mag. Nou moet ik eerlijk zijn en vertellen dat er op de Maai niet veel te beleven valt, tenminste dat is mijn bevinding op dit ogenblik; de enige bomen die ze er hebben liggen voor pampus in de slootkant.

Maar de Maai is meer. Hier voltrekt zich namelijk elk jaar 'het wonder van Brabant'. Door de lage ligging van het ter-

rein is dit in het voorjaar uitermate geschikt voor de groei en bloei van de wilde anemoon, die daar dan in grote aantallen aanwezig is. Dat levert uiteraard een betoverend gezicht op.

Een klein deel van de Maai is ook bos- en weidegebied, dat we betreden na het oversteken van een weg. De verharde weg met diverse wildroosters overdwars die tevens als waterregulering dienen trekt op een mooie herfstdag als vandaag natuurlijk veel fietsers, maar ook de autootjes weten er de weg te vinden. Wij zijn nu aangekomen in de groene gordel van Brabant, het zogenaamde Groene Woud, een nationaal landschap dat zich uitstrekt vanaf de Drie Beerzen tot de Breugelse Beemden, een waar natuurmonument. Het visitekaartje van Brabant wordt al gezegd.

En op dit specifieke plekje treffen we twee monumenten in één klap: Café 't Groene Woud en het Duits lijntje, een overblijfsel van vroegere nijverheid dat in 1873 tot stand kwam tussen 10 Nederlandse en 7 Duitse halteplaatsen. Nu heeft het lijntje alleen nog recreatieve aantrekkingskracht. Dus goed om te bewaren, maar die uitstraling heeft het momenteel niet echt.

Café 't Groene Woud bood altijd al een open deur aan wandelaars die op welk uur van de dag, of het nu nacht, overdag of ochtendschemer was, onder de naam van OLAT door de Brabantse dreven trokken. Ook vanmiddag staat de deur wagenwijd open. Even sta ik te talmen, maar ik besluit door te wandelen. Het lijntje over en dan op een splitsing linksaf de ruige natuur in.

Dat het herfst is, is duidelijk merkbaar aan de talrijke bladeren die gaten en stronken aan het oog onttrekken. De stok is daarom handig als 'hebbe-

dingetje'. Er dwalen ook mensen rond met zo'n apparaatje om waarop ze kunnen zien waar ze lopen, natuurlijk ook handig als je de weg niet weet. Vroeger moest je dan altijd thuis blijven! Ik weet het ook niet precies of het nu Geelders is of Gasthuiskamp. Dat laatste ligt eigenlijk het meest voor de hand, want we zien twee keer een poort met de letter 'M' erop. De M van Marggraff die hier ook een paar lapjes heeft. Het zou kunnen. Het is er rustig en prettig wandelen, alhoewel er her en der wat moddersporen zijn waar je omheen moet. Ja, als je niks anders te doen hebt, ga je overal op letten. De Geelders en het Gasthuiskamp hebben we zodoende helemaal bewonderd en er komt weer open veld in zicht. Duidelijk is ook dat er hier in de buurt iedereen graag mee

pronkt! Of dat ze nu uit Rooi komen of uit Liempt. We krijgen nu hoofdzakelijk verharde paden te bewandelen, terwijl het zonnetje nog steeds aardig meespeelt. Het gebied staat bekend als Hermalen, waar dat ook vandaan mag komen. Er komen steeds meer wandelaars van de langere afstanden langs. Soms bemoei ik me met een gesprekje dat ik toevallig hoor. En deze is raak: "een collega had met vrouw en kinderen 12 jaar over een pad gedaan dat vanaf Hoek van Holland tot ergens ver in Frankrijk loopt. Ze deden dat in de zomer en sliepen in tentjes." De naam van het pad wist ik natuurlijk, of ik het ook aangedurfd had. Dan kun je wel

een gesprek beginnen over durven en doen, maar ik denk dat mijn snelheid niet erg overtuigend overkomt! Maar het gaat vooruit en dat moet ook wel als je Hanny bij wilt houden. We wandelen samen naar de rustpost en ze vertelt ondertussen honderduit over de rivaliteit tussen de heren van het clubkampioenschap.

Die moeten jullie erin houden, zegt Hanny overtuigend, is veel te leuk om mee te maken. Op de post is het nog lekker druk. De soep smaakt goed en de sfeer is er prima. Zelfs nieuwe gezichten onder de vrijwilligers zoals Bart van Breugel die volop meedraait. Leuk toch! Ben te lang blijven plakken en moet dus weer alleen op stap, maar die 2 kilometers naar de finish krijgen me ook niet klein.

Als het er dan eindelijk op zit, is het altijd leuk om nog even gezellig bij elkaar te zitten met een smakelijke versnapering, maar bijna iedereen is al gevlogen en de geest is uit de fles. Jammer, een volgende keer beter.

-Ad van Asten-

Veel stijgen en dalen op deze mooie wandeldag

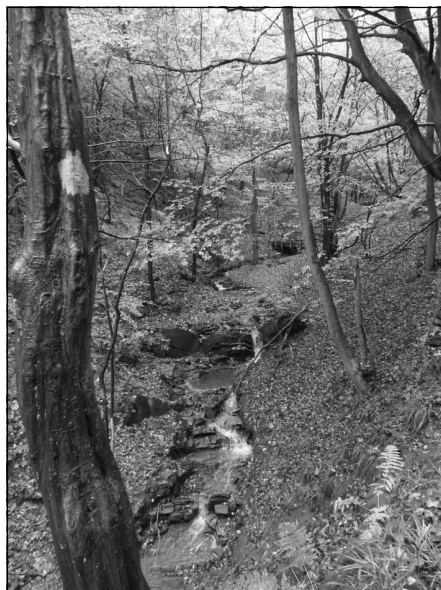
Clubreis van Chaudfontaine naar Ensival

Om 07.00 uur vertrekt de bus van Van Hoof vanaf de thuisbasis in Rooi. Uit piëteit met Ad van Asten heeft Toon toch nog een tussenstop ingelast in Son, maar Ad komt toch echt niet meer opdaven. Deze ligt waarschijnlijk nog op één oor naast zijn Dini. Via Eindhoven, Leende en Nederweert vult de bus zich geleidelijk en kan het richting Chaudfontaine, iets onder Luik. Rond 9.30 uur kan worden gestart en Toon adviseert iedereen vanaf het begin te starten omdat de korte afstand anders wel heel kort zou worden.

De kuiten worden meteen op de proef gesteld. Het gaat direct vanaf het begin omhoog en tussen de bladeren hebben we enigszins zicht op Chaudfontaine. Chaudfontaine heeft de enige heetwaterbron van België en het water komt met 36,6 graden uit de grond geboreld. Hierdoor werd het een populair kuuroord en vakantiecentrum.

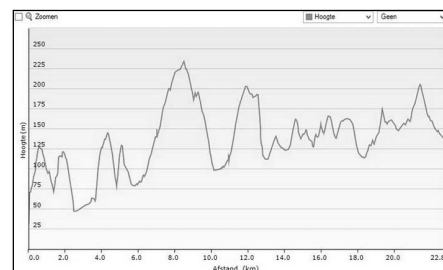
Na veel gekronkel omhoog langs de valleiflank komen we uit bij de duivelsbrug. Deze werd gebouwd voor de aanleg van een spoorbrug, maar heeft nooit enige functie gehad. Na een fikse afdaling komen we aan de rand van Trooz. Na een pittige stijging, waar menigeen zich op verkeek, komen we uiteindelijk in het gehucht Au Tier. Na weer te zijn gedaald en na het oversteken van een beekje, draaien we weer een stijgend pad op door het Refuge Naturel du Fica. We passeren Notre Dame de Grace, een kapel, en daarna een stuw. Daarna wordt het weer flink klimmen. We dalen richting Nessonvaux, waar de meeste wandelaars een koffiepauze inlassen in het plaatselijke café. Voor sommigen ook de eindplek, zoals we later begrepen.

Via een licht stijgende holle weg komen we in Tranzinster, lopen via een beboste heuvelflank en krijgen dan een steile daling voor onze kiezen. Dat is uitkijken geblazen omdat er veel nat blad ligt op een ondergrond van losse steenslag. Na een stijgend pad beginnen we weer te dalen door een bebost gebied en lopen enige tijd langs de Ruisseau du Fond des Tros Bois, een plaatselijk riviertje, en na een bocht langs de andere oever.

Daarna weer flink stijgen langs een valleiflank door gevarieerd bos. We passeren het Château des Masures aan de achterzijde en arriveren in Pepinster Mousset. We zien de bus van Van Hoof en denken bij de soeppost te zijn. Een misrekening, want deze staat toch zeker wel 500 meter verderop. Alvorens die te bereiken staat Theo de mensen de juiste weg te wijzen, aangezien velen ten onrechte een trap op willen klimmen. Deze trap blijkt het begin te zijn van een hele grote extra lus van de GR573. Dus niet doen. Lekker genieten van de soep.

De hele dag houden we het droog, met prima wandelweer. Bij vertrek vanaf de soeppost begint het echter wat druilerig te worden. De laatste kilo-

meters krijgen we nog een flinke klim te doen, daarna weer dalen en langs de valleiflank van de Vesder, een rivier die we deze dag meerdere keren hebben gezien, richting eindpunt in Ensival.

In café Le Central lekker genieten van enkele Leffes. Intussen is de bus met achterblijvers gearriveerd en ontstaat er een lichte paniek doordat er nog drie personen worden vermist. Deze hebben ook de noodtelefoon niet gebeld, zodat er geen idee is waar ze zitten. Besloten wordt om de grote bus te laten vertrekken en de kleine te laten wachten. Dan blijken de vermisten gewoon in de grote bus te zitten.

Dus een goed einde van een mooie wandeldag in de Ardennen, ware het niet dat chauffeur Frans aankondigt dat dit zijn laatste clubreis als chauffeur zal zijn. Hij is vanaf het begin van de clubreizen chauffeur geweest en heeft ons altijd veilig op onze plek gebracht. Frans, bedankt! En de volgende keer maar als wandelaar boeken!

-Ad Ketelaars-

LPS: STAND CLUBKAMPIOENSCHAP per 12 oktober 2014

1		Rick Liesting *	13431	13156	27	M
2	1	Hanny Klumpkens*	12577	12327	27	V
3		Hans Pranger		11689	25	M
4	2	Anita Pepers		10579	24	V
5	3	Sandra de Graaff		9765	26	V
6		Mart Douven		8565	23	M
7	4	Marleen Ramakers		8520	23	V
8		Roel van der Wijst		8433	20	M
9		Jack Bertrums		7784	14	M
10		Pieter Boots		6660	18	M
11		Hans van Heeswijk		6241	15	M
12		Dirk Donders		5957	19	M
13		Rob van Stuivenberg		5895	15	M
14		Rini Welten		5650	15	M
15		Jan Dinnissen		5604	14	M
16		Peter van den Brink		4401	9	M
17		Hugo Prinsen		4383	9	M
18		Frank Marchand		4371	11	M
19		Mike Bertrand		4290	11	M
20		Henk Vink		4130	11	M
21		Ton Seetsen		4074	10	M
22		Martien van Achterberg		3841	9	M
23		David Vos		3480	10	M
24		Jelte van der Zee		3380	9	M
25		Gerrit Arfman		3020	8	M
26		Cor van der Heijden		2935	7	M
27	5	Ineke Peijnenburg		2900	9	V
28		Rino Hamelink		2760	7	M
29	6	Conny Raaijmakers		2556	6	V
30		Jan Swinkels		2540	6	M
31		Co Tops		2180	6	M
32		Ernst Westerhoff		2157	5	M
33		Wim van Cappelle		2132	4	M
34		Marco van Heel		2116	4	M
35	7	Nicole Nacken		2050	5	V
36		Bert Timmermans		2040	5	M
37		Ton de Jong		2020	5	M
38		Frits Mennen		2018	5	M
39		Huub Raaijmakers		1879	5	M
40	8	Rina Prinsen-Bourgonje		1690	4	V
41		Theo Martens		1680	4	M
42		Jan Kampman		1649	3	M
43		Jack Hendriks		1580	4	M
44		Rudolf van Rooij		1440	4	M
45		Boetje Huliselan		1437	4	M
46	9	Sjan van Roosmalen		1421	3	V
47		Adri van der Graaff		1330	3	M
47		Rob Keetlaer		1330	3	M
49		Claude Herman		1310	2	M

50		Erik Dikken		1231	3	M
51		Koos van der Maden †		1220	3	M
52		Servee Derks		1190	2	M
53		Bart Lupke-Schipholt		1143	2	M
54	10	Tiny van Alphen		1080	3	V
		Richard Klein Bennink		1080	3	M
		Gerard Meeuws		1080	3	M
57	11	Jeannette van Boerdonk		1070	3	V
	11	Riet Emans		1070	3	V
	11	Iris van Limburg		1070	3	V
60		Wim van de Wittenboer		1020	3	M
61	14	Clazien Koopman vd Zande		1010	3	V
62		Paul Koks		857	2	M
63		Jan van Boerdonk		720	2	M
	15	Isis la Croix		720	2	V
		Theo Gijzen		720	2	M
		Nico van Hassel		720	2	M
		Sjef Koolen		720	2	M
		Ted Liebregts		720	2	M
		Paul Röhner		720	2	M
		Pe Everaerts		710	2	M
71		Hennie Hendriks		710	2	M
72		Cees van Dijk		610	1	M
73		Paul Kanters		588	1	M
74		Willem Arts		500	1	M
75		Tony van Duijn		500	1	M
76		Gerry vd Aa		461	1	M
77		Wim Baken		360	1	M
	16	Annie Beekman		360	1	V
	16	Caroline Dinnissen-Vernie		360	1	V
	16	Maria van den Berg		360	1	V
	16	Janny den Braber		360	1	V
	16	Mariet Douven		360	1	V
		Hans van Grol		360	1	M
		Peter Hamers		360	1	M
	16	Anneriet Janssen		360	1	V
		Henk Klinkhamer		360	1	M
		Gerrit Legierse		360	1	M
		Stefan Mutsaers		360	1	M
		Eric-Jan van Oorschot		360	1	M
	16	Margret Vermeijs		360	1	V
		Peter van de Ven		360	1	M
		Jan Vermulst		360	1	M
93	23	Ans van de Broek		350	1	V
	23	Annemiek Karels		350	1	V
	23	Anja van Kempen		350	1	V
		Hans Koopman		350	1	M
	23	Bea van Lieshout		350	1	V
98	27	Mirjam Kies		10	1	V

AGENDA CLUBKAMPIOENSCHAP NOVEMBER / DECEMBER

Datum	Plaats	Organisatie	Afstand	Start	Punten	Bonus
16-nov	Rotterdam	RWV, Langepad	5-10 km	11.00	bof3/p.a	schema
7-dec	Rotterdam	RWV, Langepad	5-10 km	11.00	bof3/p.a	schema
14-dec	Amsterdam	LAT, Chris Berger Atl	5-10-15-20 km	12.00	bof2/p.a.	schema

Deelname aan een tocht graag binnen 2 dagen melden bij clubkampioenschap@olat.nl
 Voor meer informatie kijk op www.olat.nl bij clubkamp. 2014

CLUBKAMPIOENSCHAP 2014 / 2015

Het clubkampioenschap 2014 nadert zijn einde.

Op 1 november heeft er nog een 60 km tocht plaatsgevonden in Amerongen. Op het moment dat kopij aangeleverd moest worden voor het OLATNieuws van november was deelname van OLAT-leden nog niet bekend. Voor de uitslag van de clubkampioenschappen kan het binnen de "top tien" nog enkele verschuivingen geven.

Voor alle duidelijkheid: in totaal tellen er 26 tochten mee voor het clubkampioenschap. Bij deelname aan meer tochten tellen de 26 tochten met het hoogste puntenaantal.

Op www.wandel.nl kunt u de wandelagenda vinden voor 2015. Daarin staan ook alle langeafstandwandelingen vermeld. Het is wat lastig zoeken tussen alle wandeltochten. Twee nieuwe Kennedymarsen gevonden: op 4 augustus in Alkmaar en op 26 september Tocht om de Noord met als startplaats "onbekend" (concurrentie voor Velp). In het decembernummer van OLATNieuws krijgt u het overzicht "Indeling tochten voor het Clubkampioenschap van 2015" en natuurlijk ook de einduitslag van de Clubkampioenschappen 2014 met een daarbij horend verhaaltje.

-Frank Marchand-

Zondag 5 oktober, NK 50 km snelwandelen

6 uur prestatie-loop van Tilburg

Zo, na vanochtend om 07.15 uur op pad te zijn gegaan, ben ik dan eindelijk om 20.30 uur weer thuis. Maar het belangrijkste is dat ik de doelstelling die ik voor mijzelf had, heb kunnen realiseren. Maar laten we beginnen bij het begin.

Met het OV naar Den Bosch om van daaruit samen met Jack door te reizen naar Tilburg. Deze ochtend heb ik weer iets wat ik niet vaak heb: ik ben lichtelijk zenuwachtig. Ik wil heel graag de 50 km onder de 05.30.00 uur lopen. Om dit te bereiken moeten hemel en aarde verzet worden geloof ik, maar ik weet dat het tot de mogelijkheden moet behoren. Ook Jack staat op scherp zo te merken en zo zitten we elkaar in de auto al goed op te peppen en hopen we dat het een mooie dag wordt.

In Tilburg bij de wielersbaan aangekomen om 10.15 uur. Er is al veel bedrijvigheid. Het hele spektakel wordt georganiseerd door Hart van Brabant en de R.W.V. onder auspiciën van de K.N.A.U. en er is een uitgebreid programma. Belangrijkste onderdelen zijn de NK 50 km voor heren en NK 10 km voor dames. Hiernaast is het ook mogelijk om 20 – 5 – 3 – 1 km te wandelen. Wij hebben ons opgegeven voor de 50 km/6 uur prestatie. We zijn beiden recreatie-

ve wandelaars en hebben dan ook geen wedstrijdlicentie. Dit houdt in dat we niet gejureerd worden op gestrekte knie, zweven of andere overtredingen. Om dit duidelijk te maken op onze startnummers worden we omgedoopt tot Rick P en Jack P. Ik verken de ronde tijdens mijn warming-up en kom tot de conclusie dat het een mooie ronde is en dat er toch een sterk startveld aanwezig is. Jack heeft een kleine tafel van Renee Wakkee bij zich en hierop instal-

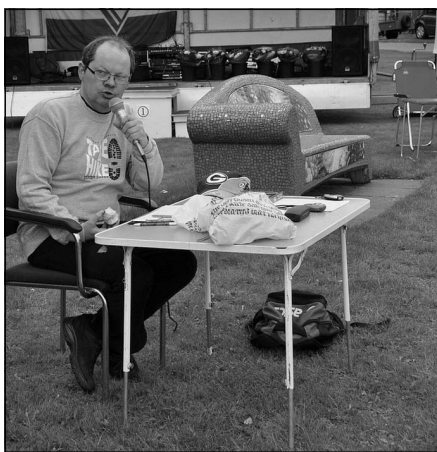
leren we ons eigen eten en drinken. De verzorging is in principe goed geregeld, maar het is altijd prettig om een aanvulling hierop te hebben.

Even voor 11.00 uur nemen wij aan de start plaats achter de echte toppers, ik verwacht een mooie strijd voor de gehele overwinning en het kampioenschap, maar moet toch echt mijn gedachten bij mijn eigen race houden. Als dan om 11.00 uur het startschot klinkt spoeden we ons op pad.

Ik begin wat rustiger op 9,3 km per uur om na 2 rondes te versnellen. Ik heb even moeite mijn cadans te vinden, wandel een poos achter Wilfried van Bremen, maar als Frank van der Gullik ons passeert ga ik achter hem aan. Nu gaat het ineens hard, ik wandel nu ruim boven de 10 km per uur en loop licht in op Frank; er ontwikkelt zich een mooie strijd. Ik houd dit vol tot ver in de 20 km, maar dan weet Frank een versneling in te zetten en vast te houden. Ik kan aan mijn eigen lichaam merken dat als ik wil volgen ik mezelf ga opblazen. De 20 km zijn onder de 2.10.00 uur afgelegd, dus ik lig op dit moment erg goed op mijn eigen schema. Ondertussen komen ook andere afstanden op de baan waardoor het drukker wordt, maar je je ook meer kunt richten op anderen of even aan kunt sluiten bij iemand anders. Toch wandel ik het grootste gedeelte alleen. Ondertussen doen de diverse aanmoedigingen van bekenden en onbekenden mij ook goed, de betrokkenheid is weer groot en dat geeft toch een bepaalde vorm van extra energie. Bertus van Ginkel, Wilco Nieuwenhuizen, Wil Pranger, om maar enkele namen te noemen, maar ook Victor Mennen coacht af en toe en voorziet mij van wat zoute snoep om maar door te kunnen gaan.

Ik heb mijn zonnebril op, maar helaas is er weinig zon. Veel mensen maken hier een opmerking over, ik reageer hier gelaten op. Mijn zonnebril is een sportbril op sterkte en zit lekker om mijn hoofd, hij glijdt er niet af. Ook kunnen mensen dan niet de wanhoop in mijn blik zien, denk ik dan maar, want die ontstaat toch lichtelijk boven de 30 km. Ik heb lichamelijk iets kapot gelopen, op een niet nader te benoemen locatie, ik heb er goed last van! Dit duurt een uur en mijn tempo zakt terug naar 8,9 / 9,0 km per uur, nog steeds hard, maar ik moet nu gaan rekenen of mijn doelstelling nog haalbaar is. Ondertussen gebeurt er iets wat ik niet had verwacht. Ik krijg Jack in mijn vizier en kan hem op een ronde zetten. Ik zie echter dat hij heel moeilijk wandelt en als ik hem bijhaal geeft hij te kennen heel

veel last van kramp in zijn benen te hebben. In de hierop volgende ronde zie ik ineens Jack op het gras liggen en gemasseerd worden door meerdere mensen, einde oefening voor hem, dat is %#@* om het maar zo te stellen.

Ondertussen passeer ik de 42 km in 04.30.00 uur, dus ik lig nog steeds op koers. Ook voel ik mij lichamelijk weer beter, alleen is de energie om mijn benen te bewegen redelijk weg. Toch wandel ik in een lekkere cadans en kan zelfs af en toe nog versnellen. Ik hoor dat de nummer 1 al binnen is en dat

o.a. Rob Tersteeg een nieuw p.r. heeft gelopen en Nederlands kampioen is geworden in een tijd van rond de 04.55.00 uur. Het deelnemersveld begint langzaam uit te dunnen omdat de andere afstanden allemaal zijn uitgewandeld. Prachtige tijden gelopen door o.a. Ronnie Timmermans 0.55.00 uur (tweede plaats op de 10 km mannen), Anne van Andel 0.57.55 (eerste plaats op de 10 km dames). Maar natuurlijk ook niet te vergeten onze prestatiewandelaars op deze afstand: Dirk Donders en Sandra de Graaff, en Wilma Driessen die de 50 km haalt binnen de gestelde 6 uur en Hans Pranger, hij loopt de complete 6 uur vol met een constante van 8 km per uur om zo te finishen op 48,4 km.

Ik moet nog even doorzetten en ben lichtelijk van slag als Frank Ravensberg zich vergist in het aantal nog te wandelen rondjes dat ik heb te gaan; gelukkig wordt dit ook direct gecorrigeerd. De laatste ronde komt in zicht, mijn lichaam heeft het ook wel gehad met mij en mijn aspiraties; toch kan het nog een laatste krachtsinspanning doen en dan is het verlossende moment daar. Op het moment dat de dames van het NK 10 km worden gehuldigd kom ik binnen in een tijd van 05.23.51 uur! Een gemiddelde van ruim 9,2 km per uur. Ik word opgevangen door Jack en Leon Pullens (deelgenomen op de 20 km) en moet even tot zinnen komen.

Mijn prestatie valt in het niet bij al het "echte" wandelgeweld van het wel zeer internationale gezelschap dit jaar, maar ik ben er zeer zeker trots op. Deze persoonlijke overwinning biedt weer perspectieven voor de toekomst en ik zie toch enkele deuren op een kier komen om weer nieuwe doelstellingen in beeld te brengen in de hoop deze te realiseren.

Natuurlijk weer de betrokken organisaties bedankt, ook alle aanwezigen voor de steun en hulp en alle winnaars natuurlijk proficiat, prestaties van formaat!

-Rick Liesting-

11e Herdenkingsmars Leopold I

Vandaag is het zover... eindelijk gaan we de Herdenkingsmars Leopold I stappen, georganiseerd door Kamp Beverlo en de Leopold I stappers. We weten niet wat we kunnen verwachten, alleen dat het een lijnwandeling is van Diest terug naar Leopoldsburg en dat we per bus naar Diest vervoerd worden. Voor de bus hebben we ons al aangemeld en dus kan er niets fout gaan. We zijn al vroeg in Leopoldsburg, maar zeker niet de eerste. Op de doorgaande weg is duidelijk aangegeven waar we af moeten slaan om Villa Astrid te bereiken.

Naast het "koninklijk paleis" dat nu niet meer bestaat, werd in 1835, voor de minister van Oorlog, een tweede "paleis" in hout met een dak van stro opgetrokken. Een ondergrondse gang zou beide paleizen hebben verbonden. In 1886 werd dit gebouw, praktisch identiek maar nu hoofdzakelijk in baksteen en duurzaam materiaal, in een neoklassieke stijl herbouwd. Het is gelegen in het koninklijk park en wordt omringd door prachtige bomen en roodendronstruiken. Het gebouw diende lange jaren als garnizoensmess en -club voor officieren. Nu wordt dit paleis de Villa Astrid genoemd. De villa is vernoemd naar de eerste vrouw van Koning Leopold III. Haar tragische dood op 29 augustus 1935 bezorgde koningin Astrid een bijna mythische status. De sneeuwprinses was amper 30 toen ze in het Zwitserse Küsnacht verongelukte. Astrid, pas achttien maanden koningin, liet drie kinderen en een ongelukkige echtgenoot achter.

Wij stappen nu naar Villa Astrid en zoals verwacht wordt alles met militaire precisie uitgevoerd. De villa heeft echt allure, hij ziet er chique uit en de historie van het pand druipt er van af. Ik ga naar de inschrijftafel en de militair vindt mijn naam vrij rap. Mi querido staat, ondanks duidelijk per mail gemeld, niet zichtbaar op de lijst, geen probleem, ze wordt er gewoon even bijgeschreven. We gaan de startkaart invullen en ondertussen zie ik wandel-vriendin Lydia binnenkomen. Zij gaat niet stappen vandaag, maar zal de gehele dag achter de inschrijftafel vertoeven. Wij gaan even naar haar toe; zoals altijd is het een hartelijk weerzien en is Lydia content met onze aanwezigheid.

We nemen een thee maar al snel begin ik mi querido te pushen om op te schieten ... ik wil naar de bus ... en dat is maar goed ook. We hebben de tweede bus die vertrekt naar Diest, dat zou betekenen dat we op tijd kunnen starten. De bus is van alle comfort voorzien, zo zijn er banken om op te zitten en een soort vangrail voor je die je moet opvangen als de chauffeuse te plots moet remmen. In de bus zitten militairen en wat wij opvangen is dat de chauffeuse de juiste weg niet zou weten... hebben wij weer. Gelukkig zijn er manschappen aan boord die het wel weten.... Onderweg hebben mi querido en ondergetekende het over de afstand die we vandaag gaan stappen. De Mesa is maximaal 32 km, de Vierdaagse van de IJzer is ook maximaal 32 km en deze mars is ook exact 32 km. Waarom 32 km, vragen wij ons af. Het antwoord hebben we niet en voor we iets verzonnen hebben zijn we op het startpunt in Diest aangeland: de Citadel.

De Citadel van Diest werd gebouwd in de eerste helft van de 19e eeuw. Toen België zich afscheidde van de Nederlanden, in 1830 werd de Citadel gebouwd als een verdedigingsmechanisme voor

deze nieuwe staat. Deze werd gebouwd om te voorkomen dat, bij een eventuele aanval, de vijand zou kunnen doorstoten naar de hoofdstad Brussel. Vanaf 1953 was de Citadel van Diest de thuishaven van het eerste Bataljon van de Para's. Maar sinds 2011 staat de Citadel leeg omdat de compagnies zijn overgeplaatst naar Tienen, Flawinne en Schaffen.

Onderweg hebben we al veel herkenningpunten gezien en Diest is ook niet vreemd voor ons. We stappen onder de toegangspoort door richting het centrum. Al snel zien we de stijlvolle toegang tot het stadspark De Warande maar vandaag gaan we er omheen, zo ook langs het Begijnenhof en door naar de R26 waar we veilig over geholpen worden door de Militaire Politie. Een snel pad voert ons naar de fraaie Saspoort.

De Saspoort, destijds sluispoort genoemd, werd in 1842 gebouwd om het water van de Demer op te stuwen in het achterliggende broekgebied en zo de opmars van vijandelijke troepen en ruitery onmogelijk te maken. Via de sluispoort liep vroeger ook het water de stad binnen.

Wij stappen er overheen richting Schaffen maar buigen al snel af richting Zelem. Ook dit gedeelte hebben we vaker gestapt en we zien dan ook steeds weer herkenningpunten. We worden regelmatig voorbijgegaan door militairen die in plaats van stappen lopen..., een raar gezicht en het lijkt ons uiterst vermoeiend om dat op je militaire schoeisel te moeten doen. Het valt ons trouwens op dat, ik weet dat het

een militaire herdenkingsmars is, er zoveel militairen meedoen en dan niet als groep maar individueel.

Het asfalt maakt plaats voor zand en we trekken het natuurgebied Hees in. Hier in de bosschage maken we gebruik van de natuurlijke beschutting om onze blazen te legen, de eerste rust is pas na zo'n veertien kilometer en dat is nog een fiks eind. Voor ons zien we wel de meest opvallende wandelaar van het Belgische wandellegioen, de altijd in fluorescerend geel stappende "man met hond", vandaag zonder hond omdat deze niet toegelaten is tot de mars. Wij passeren Meldert, ook hier hebben we eerder gestapt. En jawel, dit uitzicht over de Zwarte Beek vallei herkennen we, zo ook de klim naar de Venusberg.

De Venusberg is een Diestiaanheuvel, een zogenaamde getuigenheuvel. Hij bevindt zich op ongeveer 60 meter boven de zeespiegel en was een zandbank van de Diestiaanzee die zich 7 miljoen jaar geleden terugtrok. De 'berg' dankt zijn naam aan de vele vennen op de heuvel.

Nu naderen we Paal en ook de eerste rust- en stempelpost. Als mi querido vraagt naar het sanitair wordt ze met een stuk toiletpapier het bos in gestuurd. Ondergetekende gaat ondertussen voor de thee ... uhh, geen thee, okay dan maar twee soep, ik neem plaats onder het tentzeil en wacht rustig tot mi querido het bos weer uitkomt. De bestelde soep kan mi querido's goedkeuring verkrijgen en het is een goede aanvulling op onze sportdrank. Na tien minuten verlaten we de rustpost en stappen richting Beringen. We stappen over smalle en holle paden, ook hier zien we de mooie stukjes

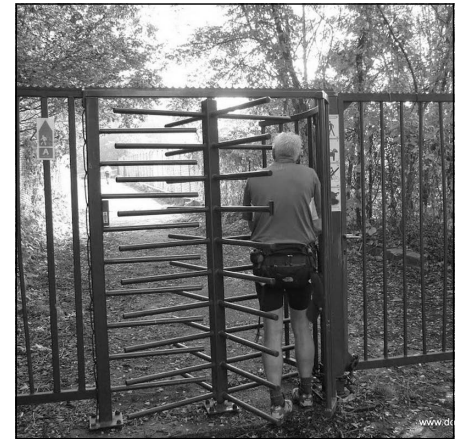
uit vorige omlopen. We stappen weer vrij snel over op asfalt en worden over de A13 gepijld. Deze route hebben we eerder gestapt en ik moet zeggen dat tot nu toe het een hele mooie mars is. We worden door de Militaire Politie over de Paalsesteenweg geholpen, daardoor kunnen we lekker op tempo blijven. Nog even het Albertkanaal over en langs de tennisclub, waar we de kolossale koeltorens van het mijnencomplex al zien staan en dan zijn we bij de tweede rustplaats, het mijnmuseum. Hier krijgen we echter geen stempeltje ... huh ... nee die krijgt ge boven .... BOVEN? Nou dan maar een suikerwafel (voor de energie hé) en een flesje water en dan gaan we maar naar boven.

We stappen over het voormalige mijnencomplex en het is imposant, de gebouwen, de machines, de lorries en.... de steenberg voor ons. Is dat boven? Via een draaiportje betreden we de Mijnterril van Beringen. De Mijnterril van Beringen is een levende herinnering aan het Limburgse steenkoolmijnverleden. Wat vroeger een afvalberg van opgehoopte stenen was, is nu een heuvel waar bosjes en open plekken elkaar afwisselen.

En daar moeten wij nu op voor een stempeltje, dat wordt klimmen. Gelukkig zit de man met de stempel niet zo hoog en we verwachten dat we de steenberg weer snel achter ons zullen laten, niets is minder waar. We zien de stappers voor ons afslaan en verder omhoog klimmen. Vanaf hier hebben we een mooi uitzicht over Beringen en uitzicht op de verdere klim die we nog te goed hebben. Gestaaag klimmen we naar ons hoogtepunt, het echte hoogste punt laten we rechts liggen, we zetten de afdaling in. De haarspeld-

bochten maken het mogelijk om de daalsnelheid onder controle te houden, voor enkele militairen is deze weg te lang, zij laten zich recht naar beneden zakken van pad naar pad.

Het draaiportje maakt een einde aan dit mooie en uitdagende gebied en wij worden verder gepijld richting de Staleikerheide.

Paden wisselen af, zo ook de natuur om ons heen. Bossen veranderen in heide en heide verandert in een varenveld. De zon manifesteert zich terwijl wij over de open heide stappen. Met de steenberg nog in de kuit en de stapschoenen door het losse zand wordt de stapsnelheid vasthouden een ware uitdaging. We focussen ons op de beschutting van de bomen even verderop en verhogen de snelheid. Als we de bomen bereikt hebben, mogen we even daarna van het pad af. Achtergelaten legermaterieel staat hier als roestend bewijs tussen de bosschage. We zien de laatste stempel- en rustpost voor ons en we weten dat het vanaf hier nog zo'n vier kilometer stappen zal zijn.

De laatste kilometers gaan eerst over een zandpad de heide af en al snel zien we het bordje Leopoldsburg. Ook hier heeft de parcoursbouwer schitterende stukjes natuur voor ons gevonden. Een militair die we passeren heeft er spijt van dat hij het eerste gedeelte gelopen heeft en niet gestapt... uitgeblust gaat hij de laatste kilometers volbrengen.

We passeren de Britse Militaire begraafplaats en gaan door het Nieuw Park richting Villa Astrid. Bij de ingang is het een drukte met de al gefinishte militairen en binnen is het ook druk.

Lydia heeft ons al gezien en ze vraagt wat we van de mars vinden. We zijn zeer te spreken over deze mooie tocht. Als we ons stempelkaartje afgeven zoekt een van de militairen in een stapeltje A4tjes en krijgen we een op naam uitgeschreven getuigschrift uitgereikt. Alleen heet mi querido nu ineens Margot(?). Al snel blijkt Lydia hier debet aan te zijn, zij heeft aangegeven dat mi querido's voornaam Margot is, snel wordt dit aangepast en kunnen we voor de beloning gaan. Mi querido heeft vanochtend al gezien dat er vandaag patatten op het menu staan en dus .... jawel daar gaan we voor. Het is tijd om huiswaarts te keren. Bui-

ten worden we aangesproken door de militaire organisator en hij vertelt ons graag het een en ander over deze mars. Zo krijgen we antwoord op de vraag die we ons gesteld hebben in de bus: elke Belgische militair moet eenmaal per jaar een mars van 32 km stappen en dat is of op de MESA of tijdens de 4daagse van de IJzer en als laatste kans deze herdenkingsmars. Deze mars was alleen voor militairen, maar een aantal jaren terug heeft men bedacht dat het ook voor burgers een mooie tocht is. Er is toen contact gezocht met Lydia van de Leopold I stappers. Via de Leopold I stappers kunnen burgers meestappen en zijn ze ook verzekerd. De mars is

eigenlijk de tocht die op verzoek van Koning Leopold 1 gemaakt is toen men op zoek was naar een nieuwe militaire locatie dicht bij de Nederlandse grens.

Eerlijk is eerlijk, ik ben een grote voorstander van lijntochten en dit is er een uit het boekje. Mooie route, autoluw en veel afwisseling in ondergrond en landschap. Het feit dat dit origineel een militaire mars is, zie je voornamelijk terug aan de logistieke kant. Al met al een echte aanrader, die we ook volgend jaar weer op het programma zullen zetten.

-Jan Kampman-

Ruit om Eindhoven

Waar gaat het over?

De ruit om Eindhoven is een geplande autoweg die vanaf Ekkersrijt in Eindhoven langs het Wilhelminakanaal loopt en daarna via Lieshout en Aarle-Rixtel bij Beek en Donk op de N279 aansluit. Daarna komt er een nieuwe poot om Dierdonk en sluit de weg bij Asten aan op de A65. De weg kruist 3 lange afstandspaden, nl. het Hertog Hendrikpad en Airbornepad van OLAT en het Brabants Vennenpad en bovendien het wandelknooppuntennet. Tja, wat doe je dan als wandelsportvereniging? Kijken waar de knelpunten liggen, reageren, je wensen kenbaar maken en de vinger aan de pols houden.

Wat ging er aan vooraf?

In november 2013 hebben wij een informatiebijeenkomst bezocht, waarbij bleek dat er geen rekening was gehouden met de 3 langeafstandspaden in het gebied. Ook over het handhaven van het wandelknooppuntennet kon men niet veel vertellen. Wel werd er goed naar ons geluisterd. Al met al reden om schriftelijk te reageren. In onze reactie van december 2013 heeft OLAT de volgende wensen aangegeven:

- Realiseren van de doorgang van de 3 lange afstandspaden in het gebied
- Herstel van de wandelknooppunten die mogelijk geblokkeerd gaan worden
- Voorkomen van mogelijke versnippering en blokkades die funest zijn voor het organiseren van wandelevenementen.

Nu de plannen meer definitief worden zijn er half oktober weer enkele informatiebijeenkomsten geweest omdat de provincie een aantal keuzes uit het voorontwerp heeft gemaakt. Vanzelfsprekend hebben we ook daar ons gezicht laten zien en hebben we ons uitgebreid laten informeren over de consequenties.

Hoe is nu de stand van zaken?

Op de informatiebijeenkomst is ons het volgende gebleken:

- Er komt een brug over het Dommeldal bij Driehoek. De wandelpaden kunnen hier onderdoor. (Hertog Hendrikpad, Airbornepad en het Brabants Vennenpad)
- Het Brabants Vennenpad en het Hertog Hendrikpad kunnen via het fietspad langs het kanaal hun route volgen. Het Airbornepad gaat ongewijzigd over de brug bij Son.
- Voor het Hertog Hendrikpad zal bij de Stad van Gerwen mogelijk een passagestrook ten zuiden van de weg gemaakt kunnen worden.
- De wandelknooppunten voor het oversteken van het Wilhelminakanaal bij de huidige bruggen blijven in grote lijnen gehandhaafd.
- Bovenstaande geldt ook voor de weg N279 ten oosten van Helmond.
- De nieuwe omleiding ten oosten van Dierdonk wordt voorzien van een ecoduct. Mogelijk kan er een strook afgescheiden worden om wandelaars hiervan gebruik te laten maken.
- Het weggedeelte tussen Beek en Donk en Veghel langs het kanaal blijft ongewijzigd. Wel wordt er een aansluiting gezocht op de A50 ten westen van Zijtaart. Er komt een weg tussen Zijtaart en Veghel, maar met gelijkvloerse kruisingen, zodat wandelaars deze kunnen oversteken.
- In januari 2015 wordt beslist of het huidige voorstel aangenomen wordt.
- Medio 2015 zal er een tervisielegging plaatsvinden.
- Het is zaak om dan de vinger goed aan de pols te houden om te zien of de plannen in detail inderdaad zo gerealiseerd zullen worden als ons nu voorgehouden is.
- Je kunt je abonneren op de nieuwsbrieven over de ruit om Eindhoven via de site www.ruitinbrabant.nl
- De uitvoering is op zijn vroegst in 2017. Voor het HH-pad is het wellicht wenselijk om tijdelijke omleidingen te maken tijdens de uitvoering.

Al met al waren we zeker niet ontevreden.

-Otto Ahlers/Kees van Vessem-

Herfstdagtocht Berg en Dal

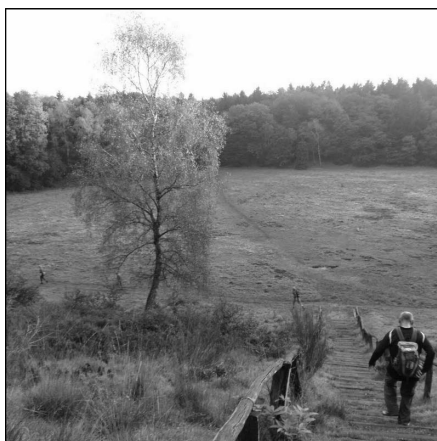
Vorig jaar liep ik deze tocht ook al en die was me zó goed bevallen dat deze zeker dit jaar niet mocht ontbreken. Had afgesproken met Marco van Heel om samen deze tocht te gaan ondernemen. Aangekomen in het clubhuis van tennisvereniging "Berg en Dal" was het al vroeg gezellig en we werden verzocht om naar buiten te gaan om de laatste tochtgegevens te gaan aanhoren. Hierna mochten we op pad.

Het was nog donker en dat werd nog extra bevestigd toen we na 500 meter de slagboom passeerden en het bos in liepen. Het was echt oppassen in het donker om niet te vallen en vooral de boomwortels waren vervelende obstakels, die je soms niet zag doordat je ook de pijlen in de gaten moest houden. Ondanks de waarschuwingen die we elkaar doorgaven, hoorde ik Hans Pranger achter mij onderuit gaan, maar gelukkig kon hij gewoon verder. Het bos werd verlaten en we vervolgden onze weg verhard door de plaats Heilige Landstichting. Ik liep samen met Ap van Gelderen en Marco van Heel en we zouden heel de tocht bij elkaar blijven.

Onderweg naar de eerste wagenrust (13 km) kregen we soms een plaagstootje van klimmen en dalen als voorbode van wat ons te wachten stond. We kwamen aan op de Kopsesweg waar de verzorgingspost stond. Na een chocolomel en een boterham vertrokken we weer, nu zou het echte klimwerk gaan aanvangen. De Ravensberg en de Vossenberg waren pittige klimmetjes maar de Duivelsberg was een echte "sta in de weg" waar je soms tot stilstand werd gebracht. Eenmaal boven was het afdalen gewoon wandelend niet te doen, zó steil was het!

Het verharde gedeelte naar de tweede verzorgingspost (25 km) in het Duitse plaatsje "Wylar" was prettig, zodat je even de klimmen, die pittig waren, kon verwerken. Ik vulde hier mijn bidon en na wat fris en wat eten liepen we weer naar de volgende klim. Lopende over het landgoed van een boer kwamen we aan op een stuk wat ik me nog goed herinner van vorig jaar. Dit gedeelte is

een onderdeel van het Pieterpad en loopt door een weiland, aan beide zijden afgezet met prikkeldraad en in het midden een smal loopgebied waar je amper de voeten naast elkaar kunt zetten.

Ook zaten de wandelaars van de 40 km op dit pad en aan beide zijden van ons vlogen de ultra lopers ons voorbij, die later waren gestart maar ons nu met bosjes aan het inhalen waren. Ook het gras was vochtig, waardoor je de schoenen niet droog hield. Eenmaal voorbij dit pad was het opletten geblazen omdat we vorig jaar daar verkeerd liepen. Rondkijkende snap ik wat er vorig jaar fout ging, wij bleven links lopen en moesten toen oversteken om de vervolgpil te ontdekken! De caférust (33 km) die aanstaande was lieten wij links liggen. We kregen hier te maken met miezerregen, die van korte duur was maar wel lekker fris.

Het volgende bordje dat langs de weg stond voorspelde weer een flinke klim: "St. Jansberg". Het enige wat ik me van vorig jaar kon herinneren en wat ik met mijn medewandelaars deelde was dat er na een flinke klim een verzorgingspost stond te wachten waar je flink van op zou knappen. De bilsieren hadden het op deze berg flink te verduren gekregen en persoonlijk vond ik dit gedeelte het zwaarst! Maar de wagenrust op Zevendal maakte aan al het leed een eind, heerlijke vla met vruchten, cola en een boterham: ik was weer klaar voor het volgende gedeelte! Vulde mijn bidon en door Herwin werden we nog gewaarschuwd dat op de Mookerheide wel opnieuw pijlen waren bijgehangen maar dat we toch moesten opletten.

Het was prachtig wandelweer en op de Mookerheide was het echt genieten van de omgeving, maar ook stond er weer klimmen en dalen op het programma. Eenmaal de Heumense Schans over kwamen we aan in de plaats Molenhoek.

De caférust Zweef-Inn (49,5 km) sloegen we over aangezien we op 53 km een wagenrust hadden bij de Groesbeekse Tehuizen. Bij deze wagenrust

namen we het er even van en genoten van al het fruit dat er voorhanden was. Vulde wederom de bidon voor de laatste 7 kilometer en pakte nog een boterham. Zoals eerder al vermeld: de verzorging was TOP!

Ook het laatste gedeelte hadden ze nog een leuke klim en afdaling voor ons en nadat we het schietterrein waren gepasseerd waar met volle teugen werd geschoten kwamen we om 16.15 uur aan waar we vanmorgen waren begonnen. Moe maar voldaan feliciteerden we elkaar en namen onze beloning in ontvangst in de vorm van een oorkonde voor 60 prachtige kilometers. Organisatie, het was weer geweldig en zeker

een aanrader voor ieder die een flinke uitdaging wil bewandelen.

-Jack Bertrums-

Zaterdag 27 op zondag 28 september

Kennedymars Posbankloop, Velp

Al weken vormde dit weekend een dilemma voor mij. Je hebt bij de Posbankloop namelijk ook de mogelijkheid om 110 km te wandelen. Op zich is dit heel aantrekkelijk, maar om mijn lichaam wat rust te gunnen toch maar voor-ingeschreven voor de 80 km.

Deze tocht is voor mij eigenlijk een beetje de afsluiter van het langeafstandwandelen in Nederland. Tot eind januari zijn er in Nederland geen georganiseerde tochten meer van 80 km of meer.

Als ik bij de start arriveer mis ik natuurlijk een boel bekende gezichten, deze zijn grotendeels te vinden op de 110 km en sommigen zijn zo onfortuinlijk dat ze moeten werken. Toch klets ik nog even lekker bij met diverse mensen tot de wandelaars van de 110 km arriveren voor hun binnenrust met pasta-buffet. Ik schiet Antoine Hunting nog even aan over de storing waardoor hij bij Nijmegen-Rotterdam moest stoppen en naar het werk moest. Dit bleek te gaan om een lege batterij, dat was dus even flink balen voor hem. Vandaag is hij voorloper geweest van de eerste 30 km, maar hij stopt er nu mee in verband met andere verplichtingen. Ook weer van de partij is Ilona, gelukkig maar, dat moet dan toch een teken zijn dat het beter gaat met Cock Don. Dit blijkt maar gedeeltelijk het geval te zijn, hij is wel aan de beterende hand en deze tocht is voor haar even een mooi moment om de gedachten te verzetten. Als grote

verrassing voor mij is Richard Boosten gestart op de 110 km, leuk om hem ook te zien.

Als we om 21.00 uur mogen starten loop ik dan ook op met Richard, Arie, Ilona en Marco. Ik loop op nieuwe schoenen aangezien ik afgelopen week met trainen twee paar weg heb kunnen gooien. Dat verklaarde ook waarom zoveel mensen zeiden dat ik wat scheef

naar binnen liep. De schoenen waren qua binnenwerk en zool compleet kapot en verkeerd weggesleten, was even balen, maar wel een reden om weer eens wat anders te proberen. Dus in plaats van het vertrouwde Mizuno nu overgestapt naar Brooks en met koud 5 km op de teller direct in het diepe gooien hier.

Martin, de marsleider, heeft duidelijk gezegd dat de tocht is afgestemd op max. 7 km per uur, dus rustig aan doen is het motto van deze wandeling. Als we starten gaan we niet zoals voorgaande jaren achter een oude brandweerwagen aan, maar achter een "oude" brandweerman op de fiets. Ook weer eens wat anders. De route is direct anders dan ik gewend was en dat is meteen een van de sterke punten van deze tocht. Men probeert elk jaar de route te verbeteren en ook dit jaar is dat weer erg goed gelukt.

We proberen rustig te wandelen, maar toch worden we op de eerste binnenrust al tegengehouden voor een kleine 10 minuten. Dit zal nog enkele keren gebeuren, maar geeft wel de gelegenheid tot sanitaire stops en lekker luiëren.

De route gaat vanuit Velp langs de Rijn naar Loo en van hieruit door naar Duiven. De route is op moeilijke plaatsen voorzien van extra verlichting in diverse vormen, van ledlichtjes tot kaarsjes en brandpotten. Dit is zeer makkelijk omdat er al vroeg mist opsteekt. Voor ons zien we echt niks en als je naar boven kijkt zie je een schitterende sterrenhemel, wel een aparte ervaring. Vanuit Duiven door naar Giesbeek en vervolgens naar Doesburg voor de rust met tassen op 40 km. Onderweg hebben we circa elke 6 km wel een rustpost gehad met ranja, thee, fruit en soms een koek, dus wat dat betreft niet te klagen, maar misschien is een post met een glaasje frisdrank voor de afwisseling een idee?

In Doesburg een broodje knakworst en door naar Dieren. Richard heeft echter wat last van zijn maag en houdt hier wat langer rust. Marko is ondertussen met enkele andere heren al verder gegaan, dus Ilona, Arie en ik vormen ditmaal de 3 musketiers.

Vanaf de rust in Dieren wordt het echt leuk. Ging voorgaande jaren de route wat meer langs de Posbank en via het fietspad langs de grote weg tussen Dieren en Velp, dit jaar gaan we eerst via

mooi verharde fietspaden de Posbank op om daarna via zandpaden en trappen echt over de Posbank te wandelen in het pikkedonker. Ik krijg direct weer zin in de wintertochten zoals Houffalize –Plombières en de Bossche 100. Bij aandachtspunten staan zelfs vrijwilligers om instructies te geven en er is ook weer gewerkt met ledverlichting om de route te verlichten. Wat is dit leuk en een zeer goede vooruitgang, echt mijn complimenten aan de parkoersbouwer.

Als we rond 07.00 uur in de ochtend weer in Velp komen, voor de binnenrust op 62,5 km en het ontbijt, heb ik al weer zin in het laatste traject. Ook dit is gewijzigd en ik kan niet wachten om te ervaren hoe het zal zijn. Bij het verlaten van de rust krijgen we zelfs een tasje met wat extra proviand mee, omdat men niet overal rustposten kon inrich-

ten en op deze wijze kunnen we rusten waar we willen, ook weer een prachtige verbetering. Ook nu gaan we weer veel meer de Posbank op dan voorgaande jaren en worden we getraceerd op veel klimwerk, prachtige uitzichten en mooie paden. Via de tuinen van Kasteel Roosendaal gaan we weer terug naar de Hogeschool Larenstein om daar uiteindelijk om 10.00 uur ons af te melden. Nog even lekker rondhangen en dan met de pendeldienst weer terug naar het station.

Dank aan alle vrijwilligers en de complimenten aan de parkoersbouwers, het was echt weer een hele mooie tocht!

-Rick Liesting-

De Vier Quellen Weg (2)

Het is hier zo mooi. Eindelijk ben ik beneden, bij de wegwijzer naar de hut. Even gras onder mijn voeten, zachte modder. Bij een brug spoel ik mijn schoenen weer schoon. Een grindweg klimt een stukje en hoewel ik vanaf de berg een brede oprit naar de hut heb gezien, is er voor de wandelaars een laatste uitdaging. Een kort, maar hevig klimmetje door een alpenweide om de hut te bereiken. Er is geen dorp, alleen die ene hut, midden in de bergen. Vanuit de slaapzaal kijk ik uit op de heuvel die ik zojuist ben afgedaald. Het geluid van de waterval vult de stilte. Wat een paradijs.

Dag 2: Vermigel hütte – San Gottardo 13 km

Het hoogteprofiel van de route is vandaag eenvoudig. Eerst 6,5 km klimmen, dan 6,5 km dalen. De werkelijkheid is niet gelukkig minder simpel.

's Ochtends net na zeven uur ben ik als eerste de deur uit. Het is lang niet zo'n mooie, heldere dag als gisteren. De toppen van de bergen zijn bewolkt. Het waait hard en ik ben blij met mijn windjack. De route begint nog vrij rustig. Stukje grindweg, dan een smal paadje door glooiende alpenweiden met naast me donderend water van een naamloze rivier. De grond is drassig en naast het pad staan talloze witte wattenbolletjes pluigras, terwijl ietsje hoger op een berg nog een best sneeuwveld ligt. Al snel gaat de route omhoog. Zigzaggend door het gras beklim ik een heuvel. Een medewandelaarster haalt me in en verdwijnt al gauw achter de volgende bocht. Diep beneden zie ik de andere groep Zwitsers uit de Vermigel hut: twee zussen en twee echtparen die alleen in het weekend een stuk van de

Vier Quellen Weg lopen.

Zoetjesaan maakt gras plaats voor steen, met zo nu en dan het geluid van klaterend water. Hoog boven zie ik de wandelaarster de top van een berg bereiken, waar alleen nog een dunne laag groen de rotsen hier en daar verbergt. Oeps! Terwijl ik klim, loop ik langzaam de wolken in en het zicht wordt steeds minder. De wind is op deze hoogte snijdend koud en het kippenvel kruipt via mijn polsen naar mijn onderarmen. Naar mijn voeten kan ik nog kijken en terwijl ik stijg, vallen de prachtige stenen op. Op dit soort momenten vind ik het jammer dat ik geen geoloog ben. Wat zijn die prachtig helderwitte stenen? Hoe kan het dat sommige stenen glinsteren? Sommige stenen zijn juist weer roestbruin, of geelgoud als de bladzijden van een boek. Volgens het gidsje kun je hier bergkristal vinden, maar moet je een vergunning hebben om ernaar te graven. Kristal? Geen idee hoe dat eruit moet zien. Ik prik één steen op die eruit ziet als vies glas. Mijn moeder verzamelt stenen en kan me vast vertellen wat dit is.

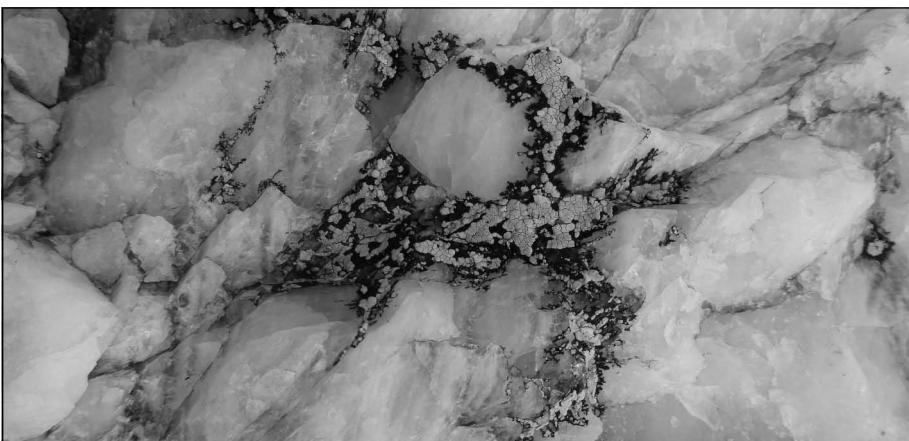
Kwade geesten

Zo nu en dan staan er ook cairns langs het pad. Enorme bouwwerken door vele wandelaars opgericht, één steen tegelijk. Behalve de weg wijzen zouden ze ook beschermende geesten oproepen en kwade geesten afweren. Ze bewonderen geeft me een excuus om even stil te staan, want een klimgeit ben ik nooit geweest. Dan valt ook de stilte op. Alleen onderbroken door een enkel vogeltje, een vliegtuig dat zowat op ooghoogte voorbij glijdt en tinkelend water.

Nu zit ik boven de sneeuwrens, want het pad loopt bovenlangs verschillende sneeuwvelden. Ook steenlawines komen op mijn pad en ik steek ze voorzichtig over. Overal staat het pad goed aangegeven met de vertrouwde roodwitte strepen en met deze wolken om mij heen, begrijp ik waarom het er zoveel zijn. Ik kan amper 20 meter vooruit zien en dan nog twijfel en zoek ik soms. Hoger en hoger gaat het, bijna 800 meter over de Sella pas en de Giübin. Het pad leidt opnieuw naar een sneeuwveld en dit keer moet ik oversteken. Voorzichtig stap ik door de sneeuw. Het veld is niet breed, maar ik vraag me af wat hier onder de sneeuw zit. Rotsen vermoed ik, maar tussen de rotsen kunnen gaten zitten. Net als ik weer bijna bij de stenen ben, zakt mijn rechterbeen tot de knie weg. Ik trek mijn been uit de sneeuw en ben blij als ik op de veilige rotsen kan klimmen.

Familievriendelijk?

Waar ik niet op voorbereid was en wat me ook verontrust, is het gevoel van

eenzaamheid dat me op deze hoogte overvalt. Als Hollander weet ik van geen gevaar en ploeter langzaam voort. Volkomen alleen. Zowel de wolken als de bergen sluiten me af voor andere wandelaars die er misschien voor of achter me zijn. Urenlang kom ik niemand tegen. Geen mensen, geen dieren, geen water, zelfs de planten hebben me verlaten. Alleen de rood-witte markeringen stellen me nog enigszins gerust. Het enige teken van mensen in dit verder zo verlaten gebied.

De wolken sluiten me helemaal in en na een tijdje begint dit me te benauwen. Ik ga ergens heen, maar kan mijn bestemming niet zien. Dit heet een familie-vriendelijke route te zijn, maar ik zou hier niet graag met mijn kinderen lopen. Maar zoals Hollandse kinderen leren zwemmen, zullen Zwitserse kindjes al van jongs af aan de bergen in trekken. Die zouden lachen om mijn ongerustheid. Ik probeer niet te ver vooruit te denken en concentreer me alleen op de volgende stap. En de volgende.

Sneeuw

Je vraagt je af hoeveel hoger zo'n pas nog kan zijn, maar altijd blijkt weer dat het nog hoger kan. En telkens weer blijkt je het gewoon te kunnen. Je gaat door en bereikt het punt waar je zo tegen opzag. Een tweede sneeuwveld volgt.

De sneeuw is niet kraakwit, maar bruinig van de aangewaarde aarde en steengruis. Ook is de sneeuw niet egaal, maar in golfjes, als een verstild meer. Volgt het de contouren van de stenen eronder of heeft de wind spelletjes gespeeld?

De derde sneeuwelling vind ik minder geslaagd, want de helling loopt schuin af en twintig meter verderop is alleen nog leegte. Ik ben blij dat mijn wandelstokken net dat extra beetje houvast en stabiliteit geven. Dit is geen goede plek om een selfie te maken.

Bij een stapelmuurtje met enkele planken, kruip ik uit de wind. Even pauze. Even wat drinken. De jus d'orange die ik bij me heb is ijskoud. Mijn vingers zijn dat ook. Ik had niet gedacht dat het zo koud kon zijn in de zomer. Ik zou omringd moeten zijn door bijna honderd spectaculaire toppen, maar zie er niets van. Ook de steenbokken die hier moeten leven, blijven in de wolken verborgen. Op mijn tong proef ik de ijzersmaak die ik associeer met wolken. Ik pluk mijn dikke winterjas uit mijn rugzak en maak me op om verder te gaan. En mijn handen? Ik twijfel even. Handschoenen heb ik niet bij me. Als ik moeite heb mijn jas dicht te ritsen, wint verstand het van ijdelheid. Het paar sokken dat ik gisteren droeg, is het enige stel waar ik makkelijk bij kan, maar mijn tintelende vingers zijn zo wel beschermd tegen de wind. Met een beetje moeite heb ik ook nog goed grip op mijn wandelstokken en zo ga ik verder. Het ziet er misschien niet uit, maar langzaam keert de warmte terug in mijn vingers.

Het laatste bolwerk

Even verderop zie ik een gebouw. Hier? Op deze hoogte? Vanaf het moment dat de Gotthardspoorweg werd geopend in 1882, kreeg het gebied een strategisch belang en daarom werden er vanaf 1886 militaire verdedigingswerken in de bergen gebouwd. In de Tweede Wereldoorlog zouden de Nazi's hier tot het laatst standhouden, was het plan. Daarom zijn er telkens gebouwtjes, met soms dichtgemetselde

ingangen naar grotten waar gecamoufleerd geschut stond opgesteld.

Eindelijk, eindelijk is daar de top. En tot mijn verrassing ook een gele wegwijzer, want er is een zijpad dat nog hoger klimt. Op een heldere dag had ik het misschien genomen, om te zien wat er aan de andere kant van de berg is. Vandaag wil ik alleen maar verder, naar beneden. Dalen gaat sneller en langzaam stijgt ook de temperatuur. Ik hoor een vreemd, hoog gefluit en zie verderop over de rotsen een dikke alpenmarmot scharrelen. Ik doe mijn handsokken uit en pak de camera, maar helaas zijn de schuwe beestjes alweer verdwenen. Twee vrouwen lopen me tegemoet en vragen hoe het weer op de top is. Als ik vertel dat het potdicht zit, keren ze om naar San Gottardo.

Ik kom steeds lager, tot onder de wolken en daarmee wordt ook het zicht weer wat beter. Bruin gras verschijnt weer tussen de rotsen en ook een kluitje felroze bloempjes. Diep onder mij ligt

Lago della Sella, een enorm stuwmeer in een kom, waarvan de wanden af en toe oplichten in een zonnestraal. Ook de Zwitserse koeienbellen klinken vanaf die verre oever. Ik kom bij een privéhut en daar blijkt dat we in het Italiaans sprekend deel van Zwitserland zijn aangekomen. De Vier Quellen Weg heet op de wegwijzer opeens Sentiero delle quattro sorgenti. Iets lager kom ik ook de eerste boom sinds 2 dagen tegen, al moet ik goed kijken om hem als boom

te herkennen. Een grijze stam heeft zich plat tegen de rots geveild en mondt uit in een groen bolletje. Hier gelukkig ook weer het gejuich van stromend water dat over de rotsen naar beneden danst. De temperatuur begint lekker te worden en ik vertraag mijn pas.

Alpenmarmot

Om me heen hoor ik fluitsignalen en het duurt even voor ik herken dat dit geen vogels zijn. Een lange alpenmarmot staat op zijn achterpoten en geeft een luide waarschuwing. De beestjes vluchten, maar niet ver. Hun burcht zit onder een nabije heuvel. Ik besluit dat dit een goed moment is voor een lunchpauze en stap van het pad af. Iets dichterbij de burcht toe, maar niet zo dichtbij dat het bedreigend is. Na een paar minuten komen de marmotten weer tevoorschijn en hoewel ze me goed in de gaten houden, beginnen ze rond te scharrelen. Het zijn er drie in totaal, waarvan er twee veilig bij de ingang van de burcht blijven en er één op avontuur gaat en iets verder het gras intrekt. Ze hebben een grijsbruine vacht en schattige kleine kopjes, met een zwart neusje en kleine oortjes. Ik kijk met plezier naar ze, maar van de zon word ik dof en ik strek me lekker lui uit in het gras. Na de kou op de top is deze warmte heerlijk. Als er na een tijdje een stel wandelaars door het gras

banjert, recht op hun burcht af, vluchten ze definitief en vind ik dat het tijd is om weer verder te gaan.

Het pad daalt en ik kom uit bij de oever van het Lago della Sella en de dam uit 1947 die al dat water tegenhoudt. Ik steek de dam over naar de andere kant en volg de weg naar beneden. Hier dringt de beschaving zich weer op. Aan de andere kant van de dam ligt een droge rivierbedding en wordt gewerkt. Busjes, gereedschap, een bouwkeet. Er valt niet aan te ontkomen. Langzaam laat ik de natuur achter me. Gelukkig is die niet ineens helemaal verdwenen. Naarmate de dam verder achter me ligt, verdwijnen de tekenen van arbeid en keren de alpenweides weer terug. Dan klinkt, heel dichtbij een scherpe fluit en ik schrik me lam. Het is een alpenmarmot, net onder de weg op een stel stenen. Dit is geen schattig klein beestje, zoals het drietal van zo-even. Dit is een joekel van een beest, met voortanden als een bever. Doordat hij zo dichtbij zit, en ook rustig, maar waakzaam blijft zitten, kan ik hem goed bewonderen. De kleurschakeringen van zijn vacht, van lichtbruin tot donker en uitmondend in een zwarte staart. Zijn lange, zwarte nagels, waarmee hij zijn nestkamer uitgraaft en bekleeft met gras, diep onder de grond. Dit is een groot, moddervet exemplaar, vast rond

de 6 kilo, die mannetjes maximaal kunnen wegen. Als er vanaf de andere kant ook wandelaars aankomen, geeft het dier nogmaals een luide waarschuwing. Vanaf de alpenweide komt een tweede marmot aanrennen, met logge, golvende bewegingen. Samen verdwijnen ze onder de rotsen. Jammer, maar wel mooi dat ik ze heb mogen zien.

Schietgaten

De weg gaat nog een tijdje verder en daalt gestaag. Aan mijn rechterhand nog steeds indrukwekkend hoge stenen. Plotseling zie ik een vierkante vorm uit de berg steken die niet natuurlijk is. Schietgaten van een bunker. Het beton heeft dezelfde kleur grijs als de rotsen en valt nauwelijks op. Alleen door de rechte lijnen en de openstaande luiken wordt mijn blik er meteen naar toe getrokken. Het is de westelijke batterij van Sasso San Gottardo, een fort dat in de Tweede Wereldoorlog werd gebouwd en tot 1999 in gebruik was. Het is nu een museum.

Ik laat het fort achter en om een bocht verschijnt San Gottardo in beeld, de Gotthard pas. Het is een kleine verzameling gebouwen tussen twee meren in, met een weg die aan de ene kant het dal in leidt naar Airolo en aan de andere kant naar Andermatt gaat. Tot de aanleg van de Gotthardtunnel was dit de belangrijkste noord-zuidverbinding over de Alpen. Nu oogt het van een afstandje rustig.

De rood-witte markering verlaat de weg. Twee jongens die achter mij lopen, kiezen voor het asfalt dat hen eenvoudig naar het hotel brengt. Maar ik kan het niet laten. Nog even een paadje, nog even een paar watervalletjes, nog even een paar steenhellinkjes. Gras en groen en bloemen.

En dan is daar toch het onvermijdelijke asfalt en de laatste paar meter, het eind van deze etappe.

*-Rinda Scheltens-
(wordt vervolgd)*

Noordkaap-Gällivare / Gällivare-Östersund (8)

Ik loop nu recht naar het zuiden en de zon staat recht van voren, ik kan geen seconde in de schaduw lopen. Ik zweet me te pletter en ik moet mijn wandeljasje aanhouden, vanwege de opvallende kleur, maar ook vanwege de lastige muggen. Mijn dorst wordt er niet minder op en ik neem veel kleine rustpauzes om even uit de zon te zijn. Rond 4 uur kom ik door het plaatsje Husbandliden, daar laat ik mijn flesjes weer vullen door een jonge vrouw met een klein kind. Ik weet niet of ze gelukkig getrouwd is, of dat de plaatsnaam daar invloed op heeft. Na een klein uurtje heb ik het helemaal gehad, zoek een plekje op in de schaduw en zet mijn tent op. De muggen blijven zeer agressief en ik moet mijn tentje in vluchten. Gelukkig heb ik nog steeds geen mug gezien in mijn tent.

Maandag 26 augustus

Husbandliden -- Lycksele -- Bratten

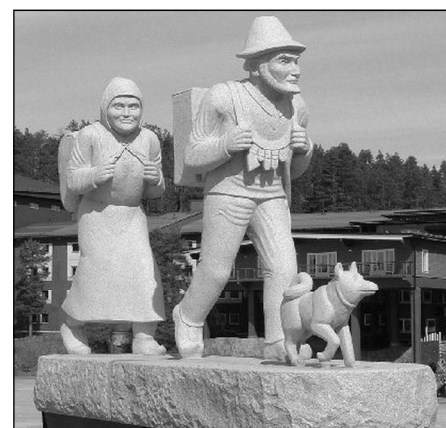
Ik ben vroeg wakker, ook omdat ik niet ver van de weg in mijn tentje lig en er is echt veel verkeer. Ik besluit om redelijk vroeg te vertrekken omdat ik dan de zon van de zijkant heb en omdat de zon niet zo hoog staat als in Nederland kan ik de eerste uren in de schaduw lopen. Het is opletten, er zijn veel auto's die harder rijden dan de maximum toegestane snelheid van 100 km/uur. De vrachtwagens houden wel rekening met me en duwen het tegemoetkomende verkeer bijna in de berm. Het is gelukkig minder warm en het waait weer. Tegen elven arriveer ik in Lycksele. Het is een bedrijvig stadje met veel aanvoer- en afvoerwegen vanuit alle windstreken. Nu snap ik waarom het zo druk is, het is bijna de doorgaande route naar de kust. Ik moet door tunneltjes lopen en kom in het centrum. Daar eet ik weer een vette snack, hier zijn ze altijd al om 10 uur open en het is er al redelijk druk. Ik ga ook weer boodschappen doen in een megastore (a la AH XXL). Daar vul ik ook weer mijn fles-

jes met Fanta, zodat ik wat suiker inneem tijdens het drinken. Vanaf hier wordt Äsele aangegeven. Ik heb nog 87 km te gaan en dat betekent dat er nog wel wat kilometers te gaan zijn. Als ik Lycksele zuidelijk heb verlaten, valt me meteen op dat het veel rustiger is op de weg. Bovendien zie ik een bordje Sverigeleden met een groene fiets. Het em-

bleem met die groene fiets is een fietsroute dwars door Zweden, terwijl op wandelkaarten duidelijk staat Cyclepath en Radweg. Een illusie armer, maar wel een vraagteken minder, loop ik recht naar Äsele. De weg blijft redelijk vlak en redelijk rustig, bijna alleen houtverkeer. Na enkele uren kom ik door het plaatsje Bratten. Ik zie iemand het gazon maaien en een vrouw schilderen. Ik loop er naar toe en vraag weer water. Ik word meteen door hen ondervraagd. Ze zijn erg nieuwsgierig wat ik kom doen en willen graag mijn foto's zien. Ik mag zelfs in hun schommelstoel uitrusten en hun zoon en kleinzoon komen ook nog buurten. Ze bieden me van alles aan, veel meer dan alleen water. Ik vertel dat mijn grootste probleem de zuiver watervoorziening uit de natuur is. Mijn vader zou jou graag elk uur water ko-

men brengen zegt zijn zoon, maar dat hoeft niet omdat de mensen hier in het noorden very kindly zijn en je graag zullen helpen. Na een klein uurtje moet ik me excuseren met de melding dat ik toch weer verder wil. Ik heb het gevoel dat ze me zo ver mogelijk nakijken. Na een half uurtje kom ik bij een natuurcamping. Ik weet niet precies wat dat betekent, maar hij ligt bij een riviertje met zeer helder water. Er staan een caravan, een paar kleine tenten en een grote legertent. Ik zie niemand maar ik zet mijn tent toch op. Ik kan mooi bij het water gaan zitten, omdat er wat wind is en de muggen niet te zien zijn. Na een half uur hebben ze me toch

gevonden en vlucht ik weer mijn bunker in. Ik hoor rond zevenen enkele auto's rijden en zie Poolse kentekens. Het blijken Poolse seizoenarbeiders die hier de beroemde bessen plukken. Zij kunnen hier gratis kamperen maar wel stroomloos en hoeven alleen maar voor eten en drinken te zorgen. Maar ja, om

enkele maanden zo te moeten leven! Zo raak je wel aan de Poolse drank. Ze laten me gewoon met rust en ik val dan ook zonder angst in slaap.

Dinsdag 27 augustus

Bratten - Siksjö

Om 7 uur word ik wakker. Het is rustig bij de burens. Ik dacht dat ze weer vroeg op pad zouden gaan, maar ik hoor niets, misschien slapen ze hun roes uit. Ik besluit een uurtje later te vertrekken. Het is weer mooi weer, wat gewoon begint te worden. Ik kan mijn watervoorraad netjes aanvullen uit de rivier, dus ik kan weer vol gepakt en gezakt verder. Als ik vertrek is er ook beweging bij de andere kampeers, ze kijken me na: welke gek doet zo iets?

Volgens de kaart heb ik een rustig begin van de dag, maar na een klein uurtje doemt er een flinke klimpartij voor mij op en dat wordt ook netjes aangegeven door een verkeersbord dat meer 10 procent aangeeft. Er zijn ook twee tegemoetkomende taxi's met "lading" die naar mij wijzen en lachen. Het is de klim naar het dorpje Vägsele en die is inderdaad pittig maar ja, ik heb de tijd, ik hoef pas morgen aan te komen in Äsele en ik heb nog maar 65 km te gaan. Aan de andere kant van de "berg" is er weer een mooie rustplaats, zelfs met bankjes. Na een half uurtje ga ik weer verder en de weg blijft stijgen als ik bebouwing nader, en als ik die weer gepasseerd ben daalt de weg weer. Dat gaat de hele dag door, maar niet zo erg als in het begin van de dag. Het heeft wel weer tot gevolg dat mijn drankvoorraad sneller slinkt dan ik verwacht had. In Lillögda, het is al in de middag, zie ik een echtpaar met twee kleine kinderen lopen. Ik loop ernaar toe en vraag in het Engels of ze me aan drinkwater kunnen helpen. Hij kijkt haar aan en praat tegen haar in het Duits, dus ik vraag het nog eens maar dan in het Duits. Nu krijg ik wel een reactie. Ik moet dan wel even met hen meelopen naar hun huis 100 m verder. Ik vertel dat ik uit Nederland kom en hij begint meteen over Arjen Robben, de voetballer van Bayern München, zo'n geweldi-

ge voetballer. Zij gaat mijn flesjes vullen en ik moet gaan zitten op hun veranda. Zij zijn aan het oppassen op hun twee kleinkinderen, want de zoon en hun schoondochter wonen nu sinds kort in Oslo en moeten daar nog hun weg vinden. Voor de kinderen (2 en 3 jaar) is het beter dat ze in Zweden blijven, vanwege de hectiek en dergelijke in Oslo. De zoon werkt op de luchthaven Gardemoen als technisch specialist. Zij vragen hoe ik verzeild ben geraakt in "hun" dorp. Ik vertel ze mijn verhaal dat ik te voet naar huis aan het lopen ben en dat ik gestart ben in Gällivare, 2 weken geleden. Ik krijg alleen maar te horen: Wahnsinn, Wirklich?, Nicht zu glauben, Dass ist nicht zu glauben, Frau hören sie dass, enz. Ik laat wat foto's zien en ze willen alles weten, hoe ik er op kwam

om dit te gaan doen enz. Ik zit daar meer dan een uur en krijg ook nog blueberrysap i.p.v. water als drank. Het schuimt ontzettend maar het is wel lekker. Ik ga geheel uitgerust en uitgezwaaid weer verder. Ik wil nog minimaal een dorpje verder komen. Na 2 uurtjes bereik ik Siksjö dat aan het Siksjönmeer ligt. Ik zie dat er enkele kilometers verder een natuurbad is, in het meer. Ik besluit daar naar toe te gaan. Ik volg de bordjes en kom bij het meer aan. Er staat ook een camper en wel een met Nederlands kenteken. Ik klop aan en het blijkt een echtpaar van rond de 40 jaar. Zij hebben mij zien lopen, ze zijn mij voorbij gereden. We raken aan de praat en ze bieden me van alles aan: van chips tot cognac en een biertje. We zitten buiten maar we worden nu niet lastig gevallen door de muggen, maar nu voor het eerst door

knutjes (kleine steekvliegjes). Het is erg irritant en hij wil een andere overnachtingsplaats gaan zoeken, omdat hij gewoon buiten wil kunnen zitten. Weer afscheid genomen en mijn tent opgezet, iets van het water af. Ik slaap goed en heb geen last van ongedierte.

Woensdag 28 augustus

Siksjö - Äsele

Ik heb minder dan 30 km te gaan naar Äsele, dus ik hoef me niet te haasten. Ik vul mijn watervoorraad aan uit het meer. Daar hoef ik me niet druk meer over te maken. Het is half bewolkt weer en het zou niet meer zo warm worden. De weg heeft dezelfde manier van doen als gisteren: hellend bij nadering bebouwing en dalend na verlaten bebouwing. In het begin van de middag bereik ik Älgsjö. Ik besluit de fietsroute te volgen en dat betekent een rondje door het hele dorp. Dan komt weg 365 op de N92. Dat betekent dat het weer iets drukker wordt, maar niet hinderlijk voor me. De weg is nu redelijk vlak en om 14:00 uur kom ik bij de kruising met de N90. Rechtdoor kom ik uit in het centrum. Het is een grotere stad want aan de rechterkant voor de rivier staat een warehouse: Äsele Wårdshus. Ik steek de rivier over en loop naar het Zweedse VVV-kantoor. Ik vraag of er ook een hotel is in Äsele. Dat blijkt er te zijn, maar dan moet ik weer terug naar de overkant van de rivier, want Wårdshus is geen warehouse maar een Conferentiehotel. Dus eerst maar boodschappen doen en weer een grote zak chips als beloning, als zoutaanvulling en als toetje. Daarna weer terug en ingecheckt in het "warehouse". Daar een diner genuttigd met steaks als hoofdgerecht. Daarna lekker genoten van mijn chips en lekker geslapen na 4 dagen in een tentje.

Donderdag 29 augustus

Äsele - Brattsele

Ik ga de laatste week in, want donderdag a.s. vertrekt mijn vliegtuig. Er is nog wel meer dan 200 km te gaan voordat ik in Östersund arriveer. Ik heb mijn schoenen aan de onderkant bekeken en

ze zijn ontzettend afgesleten. Als dat maar goed gaat!

Het ontbijt is heerlijk en uitgebreid en de volgende etappe staat voor de boeg: in 2 dagen wil ik Junsele bereiken, een afstand van 68 km. Na uitgecheckt en betaald te hebben, vertrek ik naar het zuiden Ik moet de N90 volgen die dwars door Junsele loopt. Ik ben bang dat de weg wel drukker zal zijn, maar dat valt erg mee. Het is wederom lekker wandelweer: half bewolkt en niet te warm. De route is nagenoeg vlak want de weg blijft vlak langs een grote rivier lopen, de Ängermanälven. De omgeving is aan het veranderen. Ik zie boerderijen, zie zelfs koeien buiten lopen; dat zie je bijna niet meer in Brabant. Er is minder bos als wat ik gewend ben, misschien omdat ik langs water loop en ik zie zelfs een areaal aardappelen (dat is wel een foto waard).

Net na de middag kom ik door het plaatsje Gafsele. Het plaatsje is gespleten door de rivier. Oostelijk Gafsele bestaat maar uit zo'n 20 huizen. Ik loop door het dorpje en zie ineens vlaggen aan een huis hangen, zoals gewoonlijk een Zweedse vlag die je zo veel ziet, maar ook een vlag die er uitziet als de Friese vlag. Er komt een vrouw achter het huis uit gelopen. Ik vraag: "Is dat de Friese vlag?" Ze kijkt verwonderd op en bevestigt dit. Jazeker, jij bent de twee-

de persoon die onze vlag in Zweden herkent. Ze nodigt me uit om een praatje te maken, haar man is de groentetuin aan het sproeien (eind augustus in Noord Zweden!) Ze blijken hier sinds enkele jaren elk jaar van eind februari tot eind september te wonen en de rest van het jaar in Friesland. Ze zijn hier gaan wonen vanwege de husky-honden die ze vroeger hadden, maar daar zijn ze nu mee gestopt. Ik vertel wat ik in Zweden doe en verder hebben we het over allerhande dit en datjes. Als ik weer verder wil gaan biedt ze nog verse aardbeien uit de groentetuin aan. Hartelijk nemen we afscheid, ze wenst me succes en dan ga ik weer op stap. Ik mag bij het Friese echtpaar mijn tent opzetten, maar dat is te vroeg, ik heb maar 22 km gelopen tot nu toe.

Enkele uren later kom ik dicht bij een erg groot meer. Net voordat ik het meer bereik passeer ik de grens van de provincie Norrbotten en Väster-norrland. Dat betekent een nieuwe mijlpaal: IK VERLAAT LAPLAND! Dat betekent dat ik eigenlijk ook Noord-Zweden verlaten heb. Ik heb 5 weken van noord naar zuid gelopen om Lapland achter me te laten. Een kilometer verder is het meer, ik steek het meer over, over de weg zonder wederom een brug maar gewoon volgestort met rotsblokken met af en toe een grote duiker onder de weg door.

Aan de andere kant van het meer dat 4 km breed is hoef ik nog maar 30 km tot Junsele en besluit een mooi plaatsje voor mijn tent te vinden bij Brattsele. Ik zie een huis dat onbewoond is, iets van de weg staan. Het gras rond het huis is bijna een meter lang. Er woont hier echt niemand en ik zet mijn tent op in

het lange gras dat ik platgetrapt heb. Lekker uitrusten in de tent, er is bijna geen verkeer op de weg. Maar als het donker is, hoor ik van verre een tractor aankomen die duidelijk gras aan het maaien is, wie gaat de berm maaien in het donker, het is al 22:00 uur! Een uurtje later komt hij weer terug aan de andere kant van de weg. Duidelijk een nachtwerker.

Vrijdag 30 augustus

Brattsele - Junsele

Ik hoef maar 30 km te lopen om Junsele te halen, dus een rustig dagje te gaan en dat rustig komt letterlijk te voorschijn deze ochtend. Het is mistig deze morgen, dus iets vochtig en dat is ook te zien op mijn tent en tegen mijn tent. Werkelijk heel de buitentent zit vol slakken. Ik tel er minimaal 50 en verwijder ze zo goed als ik kan, wat een smerig werkje is. Na een half uurtje pak ik toch maar mijn tent in; ik hoop dat ik er niet te veel meeneem.

Het is wat kouder dan de laatste week en dat maakt het zeker niet moeilijker voor me. Mijn watervoorraad wordt dan niet zo snel aangesproken. Het is een gemakkelijk dagje vandaag en vlakbij het water is het gewoon mistig. Er gebeuren weinig spannende of andere dingen en ik arriveer al voor drieën in Junsele. Daar loop ik rechtstreeks naar het enige hotel van Junsele en check daar in. Ik ga de gebruikelijke boodschappen weer doen en iets eten. In de avond weer uitgebreid contact met het thuisfront en tv gekeken en een goede nachtrust gehad.

-Peter van Beljouw-
(wordt vervolgd)

DECATHLON

BEST

SPORT FOR ALL | ALL FOR SPORT

 WWW.DECATHLON.NL

HELEMAAL KLAAR VOOR HET WINTERSEIZOEN

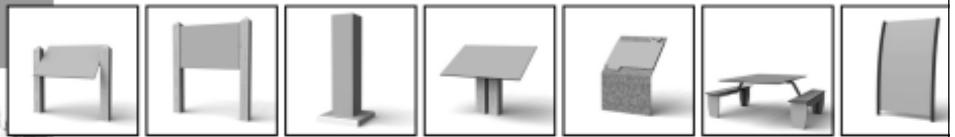
Decathlon Best, NCB-weg 14 • 5681RH Best • Tel.: +31 499 365 080

ma - do 9:30u - 20:00u. vr 9:30u - 21:00u. za 9:30u - 18:00u. zo 12:00u - 17:00u.

Press Art

Graffiti- en vandaalbestendige informatieborden

Bestel een GRATIS sample op de site www.PressArt.nl, bel 06 212 86 333 of stuur een e-mail naar info@PressArt.nl

Slijtvaste communicatie oplossingen voor natuur, cultuur en design

www.PressArt.nl - Sparrenlaan 42a - 3941 GM Doorn
T: 0343 522 455 - M: 06 212 86 333

GROOT-BRITANNIË
Hadrians Wall, Engeland

IERLAND
Mourne Walking Festival
Castlebar en Western Way

MADEIRA—MALLORCA
GR 221

SPANJE
Camino de Santiago (2015)
St. Jean Pied de Port - Leon -
Santiago de Compostela

FRANKRIJK
4daagse van Chantonnay

DUITSLAND - TSJECHIË - POLEN
3daagse-3 landen wandeltocht
Saksische Schweiz Malerweg en Ertzgebirgste

INDONESIË
IML-tocht Int. Heritage Walk en
rondreis Java en Bali

CHINA - IML
Beijing Int. Mountain Walking Festival

KOREA - JAPAN - TAIWAN
IML-walks
Int. Walking Festival Wonju - Zuid-Korea
3-daagse Higashimatsuyama - Japan
Int. Happiness 2 days Marching - Taiwan

NIEUW-ZEELAND - AUSTRALIË
Zuidereiland - Stewart Island - Milford -
Keplertrack - Abel Tasmanpark - Noordereiland - Blue Mountains - IML-tochten Rotorua en Canberra

THAILAND
Wandelrondreis door Noord en Oost Thailand

LITOUWEN
Wandelfestival IML-kandidaat

Wandelweek Airbornepad Market Garden

Wandelen met kleine groepen
Zie wandelreizen-programma op

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

Tel. 0495 450325—mobiel 06-52788806